

**ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΙΑ Β' +
Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ**

ΝΑΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Α' ΤΟΜΟΣ
ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΙΑ Β' +
Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΕΟ ΤΡΟΠΟ
ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΝΑΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Διόρθωση έκδοσης : Ειρήνη Απέργη

Κριτική Ανάγνωση : Νίκος Γεωργαντζόγλου

*στην μνήμη του πνευματικού μου πατέρα, Γεωργίου Καρατσώλη, ο
οποίος μέ εξόπλισε και μέ διαμόρφωσε με όλα τα πνευματικά εφόδια
για να υπηρετήσω με αρχές και κοινή λογική την ελληνική γλώσσα και
παράδοση.*

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ ὡς μάθημα δυσκολεύει τοὺς μαθητές, τοὺς φοιτητές τῶν φιλοσοφικῶν σχολῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς φιλόλογους καθηγητές, οἱ ὅποιοι προβαίνουν στὸ ἐγχείρημα τῆς συντακτικῆς, γραμματικῆς, ἑρμηνευτικῆς ἀνάλυσης ἑνὸς ἀποσπάσματος ἀρχαίου κειμένου. Ἡ δυσκολία αὐτή, κατ' ἐμὲ, ὀφείλεται σὲ πλῆθος παραγόντων : Πρωτίστως στὴν ἐξέλιξη τῆς γλώσσας μας μέσα στοὺς αἰῶνες, ἢ ὅποια διαφοροποιεῖται στὴν μορφή της εἴτε πρὸς τὸ σημαῖνον εἴτε πρὸς τὸ σημαίνόμενον. Δευτερευόντως στὶς προτεραιότητες πὺ δίνει ἡ σύγχρονη κοινωνία μας καὶ οἱ ὅποιες σχετίζονται μὲ τὴν βιομέριμνα, τὴν ἀπόκτηση ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴ-τεχνολογικὴ κατάρτιση τῶν ἀνθρώπων. Τέλος, σίγουρα ὀφείλεται στὴν ἀδιαφορία, στὴν ἄγνοια καὶ ἀπαιδευσία τῶν πολιτικῶν ἡγεσιῶν τῆς χώρας μας, ἐδῶ καὶ πάρα πολλές δεκαετίες, οἱ ὅποιες ἀφενὸς θεώρησαν τὴν γλῶσσά μας ὑποβαθμισμένο προϊόν, ἀφετέρου διέκριναν, πρᾶγμα πὺ ὁμολογήθηκε προσφάτως ἀπὸ Ὑπουργὸ Παιδείας (2016), τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα σὲ ἀρχαία καὶ νέα· ἢ γλῶσσά μας, ὅμως, εἶναι μία καὶ ἐνιαία, ἢ ὅποια διατηρεῖται διαρκῶς ὅμοια, εἶναι φορέας τῆς παράδοσής μας, ἀλλὰ καὶ φορέας πολλῶν ἐπιτευγμάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται μέχρι τώρα ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς.

Ἄν λάβουμε ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς καὶ οἱ χώρες πὺ τὸν πρεσβεύουν διατηροῦν ἀκέραια τὴν γλῶσσά μας, χωρὶς π.χ. νὰ καταργοῦν τὴν δασεῖα, πραγματικὰ μᾶς φαίνεται ἀξιοπεριέργος καὶ διαβλητικὸς τοῦ ἑλληνισμοῦ ὁ δῆθεν νεωτερισμὸς τοῦ 1982 γιὰ κατάργηση τοῦ πολυτονικοῦ, ὁ ὅποιος ἐπὶ τῆς οὐσίας εἶναι ἕνας μηδενισμὸς, διότι, ἂν τὸ σκεφτοῦμε λίγο βαθύτερα, τότε μὲ τὴν ἴδια λογικὴ πρέπει νὰ κατακρεμνίσουμε καὶ τὴν Ἀκρόπολη ὡς κάτι ἀπαρχαιωμένο πὺ δὲν ἔχει θέση στὴν σύγχρονη κοινωνία.

Στὸ βιβλίον αὐτὸ ὁ ἀναγνώστης-μελετητὴς θὰ βρεῖ **προτεινόμενα θέματα στὸ ἀδίδακτο κείμενο γιὰ τοὺς μαθητές τῆς Β' καὶ Γ' Λυκείου ἢ φοιτητές φιλοσοφικῶν σχολῶν, τὰ ὅποια διαμορφώθηκαν καὶ συντάχθηκαν βάσει τοῦ νέου τυπικοῦ τῶν πανελληνίων, κατὰ τὸ ὅποιο δίνεται ἕνα εἰσαγωγικὸ σημείωμα γιὰ τὸ περιεχόμενο τοῦ ἀρχαίου κειμένου καὶ μία νοηματικὴ ἐρώτηση [40 κείμενα στὸ σύνολο].**

Ἐπίσης, θὰ βρεῖ στὰ κείμενα μία πλήρη ἀνάλυση φαινομένων συντακτικῶν, λεξιλογικῶν καὶ γραμματικῶν, μὲ παραδείγματα ἄλλων κειμένων τοῦ ἀρχαίου λόγου πρὸς ἐπίρρωση τῆς θέσης μου.

Παράλληλα, έγινε προσπάθεια να απαντηθούν όλα τα θέματα των πανελληνίων στα αρχαία, όσον αφορά το αδιδακτο κείμενο, από το 1999 ως και σήμερα, που αφορούν την Β' Λυκείου (όταν και αυτή εξεταζόταν) [10 κείμενα στο σύνολο] και την Γ' Λυκείου [37 κείμενα στο σύνολο], αλλά και των έσπερινών Λυκείων [16 κείμενα στο σύνολο]. Στα θέματα αυτά συμπεριέλαβα και των εγκαίρων πανελληνίων, αλλά και των έπαναληπτικών πανελληνίων, τα όποια δυσκολεύουν αρκετά τους μαθητές και καθηγητές-φροντιστές.

Όλα τα θέματα των πανελληνίων, εγκαίρα ή έπαναληπτικά, τα ένσωμάτωσα στο νέο σύστημα εξέτάσεων, κατά το όποιο υπάρχει εισαγωγικό σημείωμα και νοηματική ερώτηση.

Οί απαντήσεις όλων των κειμένων, είτε στην μετάφραση είτε στο συντακτικό είτε στην γραμματική, στηρίχθηκαν σε δύο πυλώνες : Αφενός στην ευστοχία και μονομερή απάντηση, καθόσον σε ένα ερώτημα, π.χ. συντακτικό ή γραμματικό, μόνο μία θεωρείται ή όρθή, άκόμη και αν μία λέξη συντακτικά μπορεί να καλύπτει και δύο θέσεις στο κείμενο (πράγμα εύλογο). Αφετέρου οί απαντήσεις δίνονται, όπως αρμόζει σε έναν μελετητή, δηλαδή βάσει παράλληλων φαινομένων στην αρχαία γλώσσα προς επίρρωση της όποιας θέσης μου, τα όποια παρουσιάζω σε αντίστοιχία, πράγμα που έκαναν οί φιλόλογοι του προηγούμενου αιώνα, όπως ο Αριστοτέλης Μίσιος, ο Γεώργιος Μιστριώτης, ο Κωνσταντίνος Γεωργούλης, ο Γεώργιος Καρατσώλης, ο Λυσίας Κουμανταράκης, ο Χρίστος Θεοδωράτος, ο Νεόφυτος Βάμβας, και άλλοι πολλοί.

Τέλος, θέλω θερμά να ευχαριστήσω την ανεκτίμητη συμβολή της συναδέλφου Ειρήνης Απέργη, για την διόρθωση, και του κύριου Νίκου Γεωργαντζόγλου, έλλογμοτάτου πρώην καθηγητή μου στο Ε.Κ.Π.Α. για την κριτική ανάγνωση που έκανε στο πόνημά μου αυτό.

Νάτσης Δημήτρης

Χολαργός 15/7/2019

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	7
Περιεχόμενα	9
A1. ΚΕΙΜΕΝΑ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ (με πλήρη σύνταξη, νοηματική ερώτηση και ασκήσεις)	14
1. <i>Ἀναγνωστικὸν Ζούκη, κεφ. 38</i>	15
2. <i>Ξενοφῶντος, Ἑλληνικά Ζ, 1, 15</i>	22
3. <i>Ξενοφῶντος, Ἑλληνικά IV, 2, 1-3</i>	28
4. <i>Ἰσοκράτους, Εὐαγόρας 72</i>	35
5. <i>Ἰσοκράτους, περὶ τοῦ ζεύγους 3-4</i>	41
6. <i>Δημοσθένους, περὶ τῆς εἰρήνης 6-7</i>	47
7. <i>Δημοσθένους, κατὰ Φιλίππου Β' 23-25</i>	53
8. <i>Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 1-2</i>	61
9. <i>Πλάτωνος, Μενέξενος 238 b</i>	68
10. <i>Αἰσχίνου ἐπιστολαὶ Τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων 2</i>	75
11. <i>Θουκυδίδου, Α 23</i>	81
12. <i>Ξενοφῶντος, Οἰκονομικός 20, 3-4</i>	87
13. <i>Διόδωρου Σικελιώτη, Γ 66, 1-3</i>	93
14. <i>Λυσίου, περὶ τραύματος 5-6</i>	99
15. <i>Ξενοφῶντος, Οἰκονομικός 20, 1-2</i>	105
A2. ΘΕΜΑΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ (με τις απαντήσεις και νοηματική ερώτηση)	110
1. <i>Ξενοφῶντος, Κύρου Ἀνάβασις Ε, IV, 4-7 (1999)</i>	111
2. <i>Αἰσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ, Ἀλκιβιάδης, ἀπόσπ. 1 (2000)</i>	115
3. <i>Ἰσοκράτους, Αἰγινήτικός, 10 (2001)</i>	119
4. <i>Πλάτωνος, Νόμων Α, 631b – c (2002)</i>	123
5. <i>Διόδωρος, Σικελιώτης, Βιβλιοθήκη XII 53, 1-2 (2003)</i>	127
6. <i>Πλάτων, Μένων 71E κ.ε. (2004)</i>	131

A3. ΘΕΜΑΤΑ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ (με τις απαντήσεις και νοηματική ερώτηση)	135
1. Ξενοφώντας, Κύρου Παιδεία III. iii, 43-44 (2000)	136
2. Ίσοκράτους, Φίλιππος 132 (Σεπτέμβριος 2001)	140
3. Ξενοφώντας, Έλληνικά 7,4,9-10 (Ιούλιος 2001)	144
4. Άχιλλεύς Τάτιος, Τὰ περι Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα Β, XXII (2002)	148
B1. ΚΕΙΜΕΝΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ (με πλήρη σύνταξη, νοηματική ερώτηση και ασκήσεις)	152
1. Δημοσθένους, περί τῆς εἰρήνης 2-3	153
2. Δημοσθένους, περί τῆς εἰρήνης 11-12	161
3. Δημοσθένους, κατὰ Φιλίππου Β' 10-11	168
4. Δημοσθένους, κατὰ Φιλίππου Β' 6	175
5. Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 14-15	181
6. Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 37-38	190
7. Ξενοφώντας, Έλληνικά III, 1, 1-2	197
8. Θουκυδίδου, Α 75	203
9. Θουκυδίδου, Α 140	210
10. Θουκυδίδου, Β 47	218
11. Θουκυδίδου, Β 60	226
12. Θουκυδίδου, Β 65	233
13. Πλάτωνος, Μενέξενος 246 d	240
14. Πλάτωνος, Συμπόσιον 183 d-e	247
15. Πλάτωνος, Συμπόσιον 207e – 208ab	255
B2. ΘΕΜΑΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ (με απαντήσεις και νοηματική ερώτηση)	267
1. Ίσοκράτους, Νικοκλῆς 27-28 (2000)	268
2. Ξενοφώντας, Έλληνικά Α' (γ') 8 – 10 (2001)	271
3. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου (169 - 170) [2002]	274
4. Ξενοφώντας, Απομνημονεύματα Δ. IV.16. (2003)	278

5. Ξενοφῶντος, <i>Απομνημονεύματα Α,6,14</i> (2004)	282
6. Λυκούργου, <i>κατά Λεωκράτους 83-84</i> (2005)	286
7. Ξενοφῶντος, <i>Συμπόσιον 2.10</i> (2006)	290
8. Πλάτωνος, <i>Ἀλκιβιάδης Α' 133 Β-С</i> (2007)	294
9. Λυσίου, <i>κατά Ἀλκιβιάδου Α 144, 46-47</i> (2008)	298
10. Θουκυδίδου, <i>Ἱστοριῶν Ε 115</i> (2009)	302
11. Ξενοφῶντος, <i>Απομνημονεύματα Βιβλίο Δ, κεφ. VIII, § 8-9</i>	306
12. Ξενοφῶντος, <i>Συμπόσιον Ι, 11-12</i> (2011)	310
13. Θουκυδίδου, <i>Ἱστοριῶν Η, 61</i> (2012)	314
14. Θουκυδίδου, <i>Ἱστοριῶν ΣΤ 28</i> (2013)	318
15. Ἰσοκράτους, <i>Ἀρχίδαμος, 103-105</i> (2014)	322
16. Θουκυδίδου, <i>Ἱστορίαι Α 15, 1-2</i> (2015)	326
17. Πλάτωνος, <i>Εὐθύδημος 289d8-290a4</i> (2016)	330
18. Ἰσοκράτους, <i>Φίλιππος, 26-27</i> (2017)	334
19. Ἀριστοτέλους, <i>Ῥητορική Α' 1-2</i> (2018)	338
20. Ξενοφῶντος, <i>Κυνηγετικός, 13.1-5</i> (2019)	342
Β3. ΘΕΜΑΤΑ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ (με απαντήσ. και νοηματική ερώτηση)	346
1. Ἀνδοκίδου, <i>περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης, 13-14</i> (2000)	347
2. Δίων Χρυσόστομος, <i>Λόγος VIII: Διογένης ἢ περὶ ἀρετῆς, 28</i> (2003)	351
3. Λουκιανοῦ, <i>«περὶ τοῦ ἐνυπνίου» (10) [2004]</i>	355
4. Ἀντιφῶντος, <i>περὶ τοῦ χορευτοῦ 25</i> (2005)	359
5. Ξενοφῶντος, <i>Απομνημονεύματα Β, II, 6-7</i> (2006)	363
6. Δημοσθένους, <i>πρὸς Σπουδίαν 23-24</i> (2007)	367
7. Δημοσθένους, <i>κατ' Ἀριστοκράτους 209-210</i> (2008)	371
8. Ξενοφῶντος, <i>Απομνημονεύματα IV, ii 25-27</i> (2009)	375
9. Αἰσχίνου, <i>περὶ παραπρεσβείας 80</i> (2010)	379
10. Θουκυδίδου, <i>Ἱστοριῶν Β 54</i> (2011)	383
11. Ξενοφῶντος, <i>Ἑλληνικά Στ, IV, 6-7</i> (2012)	387
12. Δημοσθένους, <i>[Φιλίππου] Ἐπιστολή 18-19</i> (2013)	391
13. Δημοσθένους, <i>πρὸς Ναυσίμαχον και Ξενοπείθην 19-20</i> (2014)	395
14. Θουκυδίδου, <i>Ἱστορίαι II.89.8</i> (2015)	399

15. Θουκυδίδου, <i>Ιστορίαι</i> II 63, 1-3 (2016)	403
16. Θουκυδίδου, <i>Ιστορίαι</i> I.72 (2017)	407
17. Γοργίας, <i>Ἐλένης ἐγκώμιον</i> , 2-3 (2018)	411
Γ. ΘΕΜΑΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ (με απαντήσεις και νοηματική ερώτηση)	415
1. Λυσίου, <i>κατά Διογέιτονος</i> 9-10 (2001)	416
2. Ἰσοκράτους, <i>Τραπεζιτικός</i> 3 (2002)	420
3. Ξενοφῶντος, <i>Κύρου Ἀνάβασις</i> III, i, 42-43 (2003)	424
4. Ἀριστοτέλους, <i>Ἀθηναίων Πολιτεία</i> 16, 1-4 (ΕΠΑΝΑΛ. 2003)	428
5. Αἰσχίνου, <i>περὶ παραπρεσβείας</i> 145 (2004)	432
6. Πλουτάρχου, <i>Ἀλκιβιάδης</i> 35 (ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ 2004)	436
7. Ἀνδοκίδου, <i>περὶ τῶν μυστηρίων</i> 142 - 143 (ΕΠΑΝΑΛ. 2005)	440
8. Ἰσοκράτους, <i>Εὐαγόρας</i> 6 (2006)	444
9. Δημοσθένους, <i>κατὰ Ἀνδροτίωνος</i> 51-52 (ΕΠΑΝΑΛ. 2006)	448
10. Πλουτάρχου, <i>Ἀλκιβιάδης</i> 2 (2007)	452
11. Ξενοφῶντος, <i>Ἀπομνημονεύματα</i> B,1, 27-28 (ΕΠΑΝΑΛ. 2007)	456
12. Ἰσοκράτους, <i>Φίλιππος</i> 111-112 (2008)	460
13. Ἰσοκράτους, <i>Νικοκλῆς</i> 5-7 (ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ 2008)	464
14. Ξενοφῶντος, <i>Συμπόσιον</i> IV, 34-36 (2009)	468
15. Ξενοφῶντος, <i>Ἀπομνημονεύματα</i> A,I 10-12 (ΕΠΑΝΑΛ. 2009)	472
16. Λυσίου, <i>κατὰ Ἐργοκλέους ἐπίλογος</i> 12-13 (ΕΠΑΝΑΛ. 2010)	476
Δ. Κείμενα προς εξέταση (με μετάφραση + νοηματική ερώτηση)	481
1. Αἰσχίνου, <i>κατὰ Κτησιφῶντος</i> 8	482
2. Αἰσχίνου, <i>κατὰ Κτησιφῶντος</i> 183-184	485
3. Λυσίου, <i>κατὰ Φιλοκράτους</i> 12-13	488
4. Λυσίου, <i>Δήμου καταλύσεως ἀπολογία</i> 7-8	490
5. Ξενοφῶντος, <i>Ἑλληνικά</i> V, 2, 30-32	492
6. Ξενοφῶντος, <i>Οἰκονομικὸς</i> Γ 1-2	495
7. Πλάτωνος, <i>ἀπολογία Σωκράτους</i> 21b-c	497
8. Πλάτωνος, <i>Συμπόσιον</i> 204a-b	499
9. Θουκυδίδου, Γ9	502
10. Θουκυδίδου, Γ 65	504

Α1. ΚΕΙΜΕΝΑ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ (με πλήρη σύνταξη και ασκήσεις)

1. Αναγνωστικὸν Ζούκη, κεφ. 38	15
2. Ξενοφῶντος, Ἑλληνικά Z, 1, 15	22
3. Ξενοφῶντος, Ἑλληνικά IV, 2, 1-3	28
4. Ἰσοκράτους, Εὐαγόρας 72	35
5. Ἰσοκράτους, περὶ τοῦ ζεύγους 3-4	41
6. Δημοσθένους, περὶ τῆς εἰρήνης 6-7	47
7. Δημοσθένους, κατὰ Φιλίππου Β' 23-25	53
8. Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 1-2	61
9. Πλάτωνος, Μενέξενος 238 b	68
10. Αἰσχίνου ἐπιστολαὶ Τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶ Ἀθηναίων 2	75
11. Θουκυδίδου, Α 23	81
12. Ξενοφῶντος, Οἰκονομικός 20, 3-4	87
13. Διόδωρου Σικελιώτη, Γ 66, 1-3	93
14. Λυσίου, περὶ τραύματος 5-6	99
15. Ξενοφῶντος, Οἰκονομικός 20, 1-2	105

1. Αναγνωστικὸν Ζούκη, κεφάλαιον 38

Ο Ζούκης ἦταν ἓνας διαπρεπῆς φιλόλογος τοῦ προηγουμένου αἰώνα, ὁ ὁποῖος ἐπλασε μόνος τοῦ ἀρχαῖα κείμενα. Στὸ κείμενο αὐτὸ παρατηροῦμε μέσα ἀπὸ ἓνα ζῶο τῆς φύσης, τὸ λιοντάρι, πού μπορεῖ νὰ σέ οδηγήσει ἡ πλεονεξία.

Λέων ἐπιτυχῶν λαγῶν καθεύδοντι τοῦτον ἐβουλεύετο καταφαγεῖν. Μεταξὺ δ' ἔλαφον παρελθοῦσαν ἰδὼν ἐκείνον ἀπέλυσε καὶ τῇ ἐλάφῳ ἐπέδραμεν· ἐβουλεύετο γὰρ ὅτι πλείονα τροφήν ἔξει, ἐὰν τὴν ἔλαφον συλλάβῃ. ὁ μὲν οὖν λαγῶς ἀκούσας τῶν ψόφων ἔφυγεν· ὁ δὲ λέων ἐπιδραμὼν τῇ ἐλάφῳ καὶ ἀποκαμῶν οὐκ ἠδύνατο ταύτην καταλαβεῖν· διὸ ταύτην καταλιπὼν ἐπὶ τὸν λαγῶν ἐπανῆλθε λέγων καθ' ἑαυτόν. «Εὐροῖμι τὸν λαγῶν· ἱκανός μοι ἐστὶν ἐν τῷ παρόντι οὗτος. » Εὐρῶν δ' ὁμως τὸν λαγῶν φυγόντα εἶπε. «Δίκαια ἔπαθον ὅτι ἔλαθον καὶ τὴν ἐν χερσὶ βορὰν ἀπολέσας. » Ἀλώπηξ δὲ παρατυχοῦσα εἶπεν αὐτῷ. «Μάθε ὡς ἄφρων εἶ· τὸ γὰρ ὑπάρχον ἀγαθὸν περιδῶν ἐπὶ ἀβεβαίαν ἐλπίδα ἔδραμες.».

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ἐπιτυχῶν + δοτική = συναντῶ κάποιον

καθεύδω = κοιμάμαι

κατεσθίω = τρώω, κατατρῶω

πάρειμι (εἶμι) = περνῶ ἀπὸ κάπου

ἐπιθέω + δοτική = καταδιώκω, κυνηγῶ, ἐπιτίθεμαι

ὁ ψόφος = θόρυβος

ἀποκάμνω = κουράζομαι, κοπιᾶζω

ἀπόλλυμι + αιτιατική = χάνω

περιορῶ + αιτιατική = περιφρονῶ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Να μεταφραστεί το άνωθεν κείμενο.
2. Να παρουσιάσετε ευσύνοπτα βάσει του κειμένου το μάθημα που διδάχτηκε το λιοντάρι.
3. Να αντικατασταθούν χρονικά οι τύποι : *ἐπιτυχῶν, καταφαγεῖν, παρελθοῦσαν, ἐπέδραμεν, συλλάβη, ἀποκαμῶν, καταλιπῶν, φυγόντα, ἔπαθον* (β' ενικό), *ἔλαθον* (γ' πληθυντικό), *περιδῶν*.
4. Να αντικατασταθούν εγκλιτικά οι τύποι : *συνλάβη, ἐπανήλθε, εἶπεν, μάθε*.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- *Λέων ἐπιτυχῶν...καταφαγεῖν* : Μία περίοδος, μία πρόταση. Ρήμα το *ἐβουλεύετο*, *λέων* υποκείμενο, αντικείμενο το τελ. απαρέμφατο *καταφαγεῖν*. Η μετοχή *ἐπιτυχῶν* χρονική, με υποκείμενο *λέων*, αντικείμενο *λαγωῶ* (χάριν της πρόθεσης *ἐπί*), όπου παράλληλα και υποκείμενο της κατηγορηματικής μετοχής *καθεύδοντι*. Υποκείμενο του απαρεμφάτου (*καταφαγεῖν*) *λέων* (ταυτοπροσωπία), αντικείμενο απαρεμφάτου *τοῦτον* (=λαγῶν).

.....

- *Διὸ ταύτην...καθ' ἑαυτόν* : Μία περίοδος, μία πρόταση. Ρήμα το *ἐπανήλθε*, υποκείμενο νοείται *λέων*, ενώ ο εμπρόθετος *ἐπὶ τὸν λαγῶν* κατεύθυνσης στο ρήμα. Η μετοχή *καταλιπῶν* χρονική, με υποκείμενο *λέων*, και αντικείμενο *ταύτην* (=ἔλαφον). Η επόμενη μετοχή *λέγων* τροπική, με υποκείμενο *λέων*, ενώ για τον εμπρόθετο *καθ' ἑαυτόν* θα πρέπει να ληφθεί η πρόθεση *κατὰ* αντί της πρόθεσης *πρὸς* (πρὸς ἑαυτῶ). Επομένως ο εμπρόθετος τίθεται σε θέση δοτικής, δηλαδή έχει θέση αντικειμένου. Εκτός και αν ληφθεί η φράση *λέγω καθ' ἑαυτόν* ως μία περίφραση ρηματική με την σημασία του «μονολογώ».

- «*Εὐροῖμι...ἐν τῷ παρόντι οὗτος*» : Δύο περίοδοι, δύο προτάσεις (στην ουσία πρόκειται για ἔμμεσο ευθύ λόγο ως αντικείμενο του *λέγων καθ' ἑαυτόν*). Στην πρώτη περίοδο-πρόταση έχουμε ρήμα το *εὐροῖμι* (ευχετική ευκτική), υποκείμενο *ἐγώ*, αντικείμενο *τὸν λαγῶν*. Στην δεύτερη περίοδο-πρόταση έχουμε ρήμα το *ἐστίν*, υποκείμενο *οὗτος*, κατηγορούμενο *ἱκανός*, ενώ η δοτική *μοι* χαριστική.

- *Εὐρῶν δ'...εἶπε*: Μία περίοδος, μία πρόταση. Ρήμα το *εἶπε*, υποκείμενο νοείται *ὁ λέων*, η μετοχή *εὐρῶν* χρονική. Υποκείμενο της μετοχής αυτής πάλι *ὁ λέων*, αντικείμενο *τὸν λαγῶν*, όπου είναι παράλληλα και υποκείμενο της κατηγορηματικής μετοχής *φυγόντα*.

- «*δίκαια ἔπαθον...βορὰν ἀπολέσας*» : Μία περίοδος, δύο προτάσεις, μία κύρια και μία δευτερεύουσα (στην ουσία η περίοδος αυτή είναι ἔμμεσος ευθύς λόγος σε θέση αντικειμένου του ρήματος *εἶπε*). Η κύρια πρόταση

δίκαια ἔπαθον : ρήμα **ἔπαθον**, υποκείμενο **ἐγώ**, σύστοιχο αντικείμενο **δίκαια**. Η επόμενη πρόταση **ὅτι ἔλαθον...ἀπολέσας** είναι αιτιολογική στην κύρια. Στην δομή της έχουμε ρήμα το **ἔλαθον**, **ἐγώ** υποκείμενο, όπου είναι υποκείμενο και στη κατηγορηματική μετοχή **ἀπολέσας** που συμπληρώνει το ρήμα. Στην μετοχή υποκείμενο **ἐγώ**, αντικείμενο **βορὰν**, και **τὴν ἐν χερσὶ** ως επιθετικός προσδιορισμός στο **βορὰν** (χάριν του άρθρου).

.....
.....

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1.

Ένα λιοντάρι, όταν συνάντησε τυχαία έναν λαγό να κοιμάται, σκέφτηκε να τόν φάει. Στο μεταξύ, όμως, επειδή είδε κάποιο ελάφι να περνάει από εκεί, παράτησε τον λαγό και καταδίωξε το ελάφι· γιατί σκεφτόταν ότι, αν πιάσει το ελάφι, θα έχει περισσότερη τροφή. Ο λαγός, όμως, επειδή άκουσε την φασαρία, έφυγε· το λιοντάρι, αφού κυνήγησε το ελάφι και κουράστηκε, δεν μπόρεσε να τό πιάσει.

.....
.....

Μια αλεπού που τύχαινε να περνάει από εκεί, τού είπε : «Πρέπει να καταλάβεις πως είσαι ανόητος· γιατί περιφρόνησες το αγαθό που ήδη είχες και κυνήγησες αμφίβολη ελπίδα».

2.

Το λιοντάρι επειδή άφησε την ήδη έτοιμη τροφή του, δηλαδή τον λαγό που είχε ήδη βρει, για να κυνηγήσει κάτι αβέβαιο, κατανόησε και μέσω της συμβουλής της αλεπούς ότι δεν πρέπει να κυνηγούμε χιμαιρικές αποκτήσεις ενώ έχουμε ήδη βέβαιες.

Αυτό είναι ένα μάθημα όχι απλώς για το λιοντάρι, αλλά για όλους τους ανθρώπους. Και από τέτοιες καταστάσεις έχει βγει η λαϊκή ρήση «μη ψαρεύεις σε θολά νερά...».

.....
.....

4.

Οριστ. : συνέλαβε	ἐπανήλθε	εἶπεν	ἔμαθες
Υποτ. : συλλάβη	ἐπανεῤῥη	εἶπη	μάθης
Ευκτ. : συλλάβοι	ἐπανεῤῥοι	εἶποι	μάθοις
Προστ. : συλλαβέτω	ἐπανεῤῥέτω	εἶπέτω	μάθε
Απαρ. : συλλαβεῖν	ἐπανεῤῥεῖν	εἶπεῖν	μαθεῖν
Μτχ. : συλλαβῶν	ἐπανεῤῥῶν	εἶπῶν	μαθῶν

2. Ξενοφῶντος, Ἑλληνικά Ζ, 1, 15

Στο απόσπασμα αυτό από τα Ἑλληνικά του Ξενοφώντα ο ιστορικός σκιαγραφεί την διάταξη και παράταξη των αντιπάλων στρατευμάτων (Ἀθηναίων-Λακεδαιμονίων εναντίον των Θηβαίων) στην περιοχή του Ονείου πριν την μάχη που θα δώσουν.

Στρατευομένων δ' ἀμφοτέρων αὐτῶν καὶ τῶν συμμάχων εἰς Κόρινθον ἔδοξε κοινῇ φυλάττειν τὸ Ὀνειον. Καὶ ἐπεὶ ἐπορεύοντο οἱ Θηβαῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι, παραταξάμενοι ἐφύλαττον ἄλλος ἄλλοθεν τοῦ Ὀνείου, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ Πελληνεῖς κατὰ τὸ ἐπιμαχώτατον. Οἱ δὲ Θηβαῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι ἐπεὶ ἀπεῖχον τῶν φυλαττόντων τριάκοντα στάδια, τότε κατεστρατοπεδεύσαντο ἐν τῷ πεδίῳ. Συντεκμηράμενοι δὲ ἤνικ' ἂν ᾤοντο ὀρμηθέντες καθανύσαι ἅμα κνέφρα, πρὸς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων φυλακὴν ἐπορεύοντο.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

δοκεῖ (απρόσωπο) = α) φαίνεται ότι..., β) φαίνεται καλό

κοινῇ (επίρρημα) = από κοινού

ἄλλοθεν (επίρρημα) = από άλλο σημείο

ἐπίμαχος = ο εύκολα και εκτεθειμένος σε επίθεση, ευπρόσβλητος

συντεκμαίρομαι = υπολογίζω, συμπεραίνω εκ πολλών δεδομένων

τὸ κνέφρας = το ξημέρωμα, το σκοτάδι

κατανύω = φθάνω σε κάποιο μέρος, τελειώνω το ταξίδι μου

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Να μεταφραστεί το άνωθεν κείμενο.
2. Να εξηγήσετε την στάση των Θηβαίων και των συμμάχων τους στην διάταξη και θέση που έκριναν σωστό να έχουν στην επικείμενη μάχη.
3. Να αντικαταθούν χρονικά οι τύποι : **φυλάττειν, ἀπειχον, κατεστρατοπεδεύσαντο, ὀρμηθέντες.**
4. Να κλιθούν τα πτωτικά και στους δύο αριθμούς : **ἀμφοτέρων, σύμμαχοι, στάδια, φυλακὴν.**

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- *Στρατευομένων δ' ἀμφοτέρων αὐτῶν τὸ Ὀνειον.* : Μία περίοδος, μία πρόταση. Ρήμα το απρόσωπο ἔδοξε με νοούμενη δοτική προσωπική αὐτοῖς (= Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους) [το ρήμα εδώ με την σημασία του : φάνηκε καλό σε αυτούς > ἄρα : αυτοὶ αποφάσισαν]. Υποκείμενο ρήματος το τελικό απαρέμφατο φυλάττειν. Υποκείμενο του απαρεμφάτου νοείται το αὐτούς (προερχόμενο από την δοτική προσωπική) και αντικείμενο απαρεμφάτου τὸ Ὀνειον, ενώ το απαρέμφατο συνοδεύεται από το επίρρημα τροπου κοινή. Στην περίοδο υπάρχει και η χρονική μετοχή (γενική απόλυτος) που δηλώνει το σύγχρονο σε σχέση με το ρήμα Στρατευομένων, έχοντας ως υποκείμενα τα αὐτῶν καὶ τῶν συμμάχων, το ἀμφοτέρων κατηγορηματικός προσδιορισμός στο αὐτῶν, ενώ η μετοχή συνοδεύεται από τον εμπρόθετο εναντίωσης εἰς Κόρινθον.

.....
.....

- *Συντεκμηράμενοι δὲ ἡνίκ' ἂν ᾤοντο ὀρμηθέντες καθανύσαι ἅμα κνέφα, πρὸς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων φυλακὴν ἐπορεύοντο.* : Μία περίοδος, δύο προτάσεις. Η κύρια είναι Συντεκμηράμενοι δὲ πρὸς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων φυλακὴν ἐπορεύοντο. Ρήμα το ἐπορεύοντο, υποκείμενο νοείται το Οἱ δὲ Θηβαῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι, ο εμπρόθετος εναντίωσης στο ρήμα πρὸς τὴν φυλακὴν, η γενική τῶν Λακεδαιμονίων υποκειμενική στο φυλακὴν, ενώ η μετοχή Συντεκμηράμενοι τροπική στο ρήμα και συνημμένη στα υποκείμενα του ρήματος. Η δευτερεύουσα ἡνίκ' ἂν ᾤοντο ὀρμηθέντες καθανύσαι ἅμα κνέφα παρουσιάζει δυσκολία και ως προς την φύση της, αλλά και εντός της ως προς την δομή της. Κατ' ἐμέ είναι πλάγια ερωτηματική, μερικής αγνοίας, αντικείμενο στην μετοχή Συντεκμηράμενοι (και αυτό με την λογική ότι το χρονικό επίρρημα ἡνίκα εισαγάγει μεν χρονικές, αλλά αρχαιόθεν είναι επίρρημα αναφορικό συσχετικό του ερωτηματικού πηνίκα). Μέσα στην πρόταση ρήμα το ᾤοντο, υποκείμενο νοείται πάλι Οἱ δὲ Θηβαῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι, αντικείμενο το δυνητικό ειδικό απαρέμφατο ἂν καθανύσαι (ταυτοπροσωπία), η μετοχή ὀρμηθέντες υποθετική (για αυτό και το δυνητικό απαρέμφατο

που λειτουργεί ως απόδοση) συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος,
και τέλος τα δύο χρονικά επιρρήματα **ἄμα** (επίρρημα χρόνου) **κνέφα**
(δοτική του χρόνου) στο δυνητικό απαρέμφατο.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1.

Όταν εκστράτευαν και οι δύο παρατάξεις (Αθηναίοι και Λακεδαιμόνιοι) μαζί με τους συμμάχους τους προς την Κόρινθο, τούς φάνηκε ορθό να φρουρήσουν από κοινού το Όνειο.

.....

.....

Οι Θηβαίοι με τους συμμάχους τους, όταν πια έφτασαν στο σημείο να απέχουν από τους αντιπάλους φρουρούς τριάντα στάδια, στρατοπεύδυσαν στην πεδιάδα. Υπολογίζοντας δε σε πόσο χρόνο κατά την γνώμη τους αν ξεκινούσαν θα έφταναν το χάραμα εναντίον τους, πορεύτηκαν κατά της φρουράς των Λακεδαιμονίων.

2.

Οι Θηβαίοι με τους συμμάχους τους έκριναν ορθό να πλησιάσουν αρκετά κοντά στους αντιπάλους τους, περίπου τριάντα στάδια, και μετά με ορμητήριο την πεδιάδα μέσα στην νύκτα να τούς επιτεθούν, όντας οι εχθροί (Λακεδαιμόνιοι και Αθηναίοι) ανυποψίαστοι.

3.

Εν : φυλάττειν	ἀπέχουσιν	καταστρατοπεδεύονται	ὀρμώμενοι
Πρωτ. : -----	ἀπεῖχον	κατεστρατοπεδεύοντο	-----
Μέλλ. : φυλάξειν	ἀφέξουσιν / ἀποσχήσουσιν	καταστρατοπεδεύονται	ὀρμησόμενοι / ὀρμηθησόμενοι
Αορ. : φυλάξει		κατεστρατοπεδεύσαντο	ὀρμησάμενοι / ὀρμηθέντες
Αορ. Β' : -----	ἀπέσχον	-----	-----
Προκ. : πεφυλαχέναι	ἀπεσχήκασιν	κατεστρατοπέδευνται	ὠρμημένοι
Υπερσ. : -----	ἀπεσχήκεσαν	κατεστρατοπέδευντο	-----

.....

.....

**Α2. ΘΕΜΑΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ (με τις απαντήσεις και
νοηματική ερώτηση)**

1. Ξενοφῶντος, Κύρου Ἀνάβασις E ,IV, 4-7 (1999)	111
2. Αἰσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ, Ἀλκιβιάδης, ἀπόσπ. 1 (2000)	115
3. Ἰσοκράτους, Αἰγινητικός, 10 (2001)	119
4. Πλάτωνος, Νόμων A, 631b – c (2002)	123
5. Διόδωρος, Σικελιώτης, Βιβλιοθήκη XII 53, 1-2 (2003)	127
6. Πλάτων, Μένων 71E κ.ε. (2004)	131

.....
.....

5. Διόδωρος Σικελιώτης, Βιβλιοθήκη XII 53, 1-2 (2003)

Ο Διόδωρος ήταν ένας ιστοριογράφος από την Σικελία, ο οποίος εντάσσεται στην ελληνιστική περίοδο και άφησε παρακαταθήκη μία ιστορία παγκόσμια. Στο απόσπασμα παρουσιάζει την απελπισία των πρώτων Ελλήνων αποίκων Λεοντίνων στην Σικελία από τις επιθέσεις των ίδιων των Σικελών.

Ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν Σικελίαν Λεοντῖνοι, Χαλκιδέων μὲν ὄντες ἄποικοι, συγγενεῖς δὲ Ἀθηναίων, ἔτυχον ὑπὸ Συρακοσίων πολεμούμενοι. Πιεζόμενοι δὲ τῷ πολέμῳ καὶ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν Συρακοσίων κινδυνεύοντες ἀλῶναι κατὰ κράτος ἐξέπεμψαν πρέσβεις εἰς τὰς Ἀθήνας ἀξιούντες τὸν δῆμον βοηθῆσαι τὴν ταχίστην καὶ τὴν πόλιν ἑαυτῶν ἐκ τῶν κινδύνων ῥύσασθαι. Ἦν δὲ τῶν ἀπεσταλμένων ἀρχιπρεσβευτῆς Γοργίας ὁ ῥήτωρ, δεινότητι λόγου πολὺ προέχων πάντων τῶν καθ' ἑαυτόν. Οὗτος καὶ τέχνας ῥητορικὰς πρῶτος ἐξεύρε καὶ κατὰ τὴν σοφιστείαν τοσοῦτο τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλεν, ὥστε μισθὸν λαμβάνειν παρὰ τῶν μαθητῶν μνᾶς ἑκατόν.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ῥύσασθαι (ῥύομαι = λυτρώνω, σώζω)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A1. Να μεταφράσετε στο τετράδιό σας το παραπάνω κείμενο.

Μονάδες 10

A2. Γιατί επέλεξαν οι Λεοντίνοι τον Γοργία ως αρχηγό της πρεσβείας προς τους Αθηναίους;

Μονάδες 10

B. Να γράψετε τον τύπο που σας ζητείται για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις :

B1.

όντες : δοτική πληθυντικού αρσενικού γένους.

ρήτωρ : κλητική ενικού.

δεινότητι : ονομαστική ενικού.

πάντων : γενική πληθυντικού θηλυκού γένους.

οὗτος : αιτιατική πληθυντικού θηλυκού γένους.

Μονάδες 5

B2.

ἔτυχον : β' ενικό προστακτικής ενεργητικού αορίστου Β.

ἔξέπεμψαν : α' πληθυντικό υποτακτικής ενεργητικού αορίστου.

ἀξιοῦντες : γ' ενικό οριστικής παρατατικού μέσης φωνής.

ὑπερέβαλεν : απαρέμφατο ενεργητικού μέλλοντα.

λαμβάνειν : β' ενικό οριστικής ενεργητικού παρακ.

Μονάδες 5

Γ. Να αναγνωρίσετε συντακτικώς τις παρακάτω λέξεις : **πολεμούμενοι, τῶν Συρακοσίων, βοηθῆσαι, ὁ ρήτωρ, πρῶτος.**

Μονάδες 10

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Την περίοδο εκείνη, στην Σικελία, οι Λεοντίνοι, που ήταν άποικοι των Χαλκιδίων και φυλετικά συγγενείς των Αθηναίων, έτυχε να τούς πολεμούν οι Συρακούσιοι.

.....
.....

Αρχηγός της πρεσβείας ήταν ο Γοργίας ο ρήτορας, ο οποίος υπερείχε όλων των συγχρόνων του στην ρητορική δεινότητα. Αυτός πρώτος ανακάλυψε τις ρητορικές τεχνικές και διέφερε τόσο πολύ των άλλων στην σοφιστική τέχνη, ώστε να εισπράττει αμοιβή από τους μαθητές του εκατό μνες.

A2.

Η επιλογή του Γοργία από τους Λεοντίνους για επικεφαλής της πρεσβείας προς τους Αθηναίους ήταν λόγω της ρητορικής δεινότητας και ταλέντου του.

Μάλιστα προκάλεσε τον θαυμασμό των Αθηναίων χάρη στα ρητορικά τεχνάσματά του, ώστε να αποφασίσουν οι Αθηναίοι να τούς βοηθήσουν, όπως ενημερωνόμαστε από άλλο σημείο του έργου αυτού.

.....
.....

Γ.

-πολεμούμενοι : κατηγορηματική μετοχή από το **ἔτυχον**, συνημμένη στο υποκείμενο **Λεοντίνοι**.

-τῶν Συρακοσίων : γενική υποκειμενική στο **ὑπεροχὴν**.

-βοηθῆσαι : τελικό απαρέμφατο, ἔμμεσο αντικείμενο της μετοχής **ἀξιοῦντες**.

-ὁ ῥήτωρ : παράθεση στο **Γοργίας**.

-πρῶτος : επιρρηματικό κατηγορούμενο σειράς στο ῥήμα **ἐξεῦρε** (ως επίρρημα), στο υποκείμενο **οὗτος** (ως κατηγορούμενο).

.....
.....
.....

Β1. ΚΕΙΜΕΝΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ (με πλήρη σύνταξη και ασκήσεις)

1. Δημοσθένους, <i>περι τῆς εἰρήνης</i> 2-3	153
2. Δημοσθένους, <i>περι τῆς εἰρήνης</i> 11-12	161
3. Δημοσθένους, <i>κατὰ Φιλίππου Β'</i> 10-11	168
4. Δημοσθένους, <i>κατὰ Φιλίππου Β'</i> 6	175
5. Λυκούργου, <i>κατὰ Λεωκράτους</i> 14-15	181
6. Λυκούργου, <i>κατὰ Λεωκράτους</i> 37-38	190
7. Ξενοφῶντος, <i>Ἑλληνικά</i> III, 1, 1-2	197
8. Θουκυδίδου, <i>A</i> 75	203
9. Θουκυδίδου, <i>A</i> 140	210
10. Θουκυδίδου, <i>B</i> 47	218
11. Θουκυδίδου, <i>B</i> 60	226
12. Θουκυδίδου, <i>B</i> 65	233
13. Πλάτωνος, <i>Μενέξενος</i> 246 <i>d</i>	240
14. Πλάτωνος, <i>Συμπόσιον</i> 183 <i>d-e</i>	247
15. Πλάτωνος, <i>Συμπόσιον</i> 207 <i>e</i> – 208 <i>ab</i>	255

.....
.....

8. Θουκυδίδου, Α 75

Ένα απόσπασμα από την δημηγορία της πρεσβείας των Αθηναίων ενώπιον των Λακεδαιμονίων στην Σπάρτη, προτού ξεκινήσει ο πόλεμος, με στόχο την αποφυγή του.

Ἄρ' ἄξιοί ἐσμεν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ προθυμίας ἔνεκα τῆς τότε καὶ γνώμης ξυνεσέως ἀρχῆς γε ἧς ἔχομεν τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν επιφθόνως διακεῖσθαι; Καὶ γὰρ αὐτὴν τήνδε ἐλάβομεν οὐ βιασάμενοι, ἀλλ' ὑμῶν μὲν οὐκ ἐθελησάντων παραμεῖναι πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ βαρβάρου, ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῶν συμμάχων καὶ αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμόνας καταστῆναι. Ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἔργου κατηναγκάσθημεν τὸ πρῶτον προαγαγεῖν αὐτὴν ἐς τόδε, μάλιστα μὲν ὑπὸ δέους, ἔπειτα δὲ καὶ τιμῆς, ὕστερον καὶ ὠφελίας, καὶ οὐκ ἀσφαλὲς ἔτι ἐδόκει εἶναι, τοῖς πολλοῖς ἀπηχθημένους καὶ τινῶν καὶ ἤδη ἀποστάντων κατεστραμμένων, ὑμῶν τε ἡμῖν οὐκέτι ὁμοίως φίλων, ἀλλ' ὑπόπτων καὶ διαφόρων ὄντων, ἀνέντας κινδυνεύειν (καὶ γὰρ ἂν αἱ ἀποστάσεις πρὸς ὑμᾶς ἐγίγνοντο)· πᾶσι δὲ ἀνεπίφθονον τὰ συμφέροντα τῶν μεγίστων περὶ κινδύνων εὖ τίθεσθαι.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ἄξιός εἰμι = αξιώνω, απαιτώ

γνώμη = απόφαση (<γιγνώσκω=γνωρίζω, αποφασίζω)

βιάζομαι = χρησιμοποιώ βία, μετέρχομαι βία

δέομαι+ γενική + απαρέμφατο = παρακαλώ κάποιον να...

ἀπεχθάνομαι = είμαι, γίνομαι μισητός

καταστρέφομαι = υποτάσσομαι

ἀφίσταμαι = επαναστατώ, ξεκινώ ανταρσία

ἀνίημι = χαλαρώνω την αυστηρότητα (>άνεση)

εὖ τίθεμαι + αιτιατική = τακτοποιώ, διευθετώ, διαχειρίζομαι κάτι

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Να μεταφραστεί το άνωθεν κείμενο.

2. Οι Αθηναίοι πρέσβεις ενώπιον των Λακεδαιμονίων πού αποδίδουν την αύξηση της δύναμης για την πόλη τους;

3. Να αντικατασταθούν χρονικά οι τύποι : **ἐλάβομεν, παραμεῖναι, καταστῆναι, προαγαγεῖν, ἀέντας.**

4. Να κλιθεί η οριστική και προστακτική Παρακειμένου και ο Υπερσυντέλικος του τύπου **κατεστραμμένων**, στην φωνή που βρίσκεται.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- *Ἄρ' ἄξιοί...διακεῖσθαι* : Μία περίοδος με μία κύρια πρόταση και μία δευτερεύουσα αναφορική πρόταση. Στην κύρια *Ἄρ' ἄξιοί ἐσμεν, ὧ Λακεδαιμόνιοι, καὶ προθυμίας ἔνεκα τῆς τότε καὶ γνώμης ξυνεσέως ἀρχῆς γε τοῖς Ἑλλησι μὴ οὕτως ἄγαν επιφθόνως διακεῖσθαι* τό *ἄξιοί ἐσμεν* ως μία ρηματική έννοια που σημασιολογικά αποδίδεται καλύτερα με το «αξιώνουμε, απαιτούμε». Αντικείμενό του το απαρέμφατο *διακεῖσθαι*. Υποκείμενο και των δύο το *ἡμεῖς* (ταυτοπροσωπία). Στο ρήμα συνάπτονται οι εμπρόθετοι της αιτίας *προθυμίας ἔνεκα καὶ ξυνέσεως*, με την γενική *γνώμης* ως υποκειμενική στο *ξυνέσεως* (με την έννοια «οι απόφασεις μας ήταν συνετές»). Στο απαρέμφατο συνάπτεται το επίρρημα *ἐπιφθόνως*, που σημασιολογικά μαζί με το απαρέμφατο *διακεῖσθαι* αποδίδεται ως «φθονούμαστε». Η άρνηση *μὴ* καλύτερα να αποδοθεί και στο ρήμα και στο απαρέμφατο. Η δοτική *τοῖς Ἑλλησι* του ποιητικού αιτίου στο απαρέμφατο, ενώ το *οὕτως ἄγαν* επίρρημα ποσού στο απαρέμφατο, και η γενική *ἀρχῆς* της αιτίας στο απαρέμφατο *μὴ διακεῖσθαι ἐπιφθόνως*. Η αναφορική πρόταση *ἧς ἔχομεν* προσδιοριστική στην γενική *ἀρχῆς*, όπου έχουμε γνήσια αναφορική έλξη (*ἦν ἔχομεν*), και μόνο έτσι μπορεί να δικαιολογηθεί η γενική *ἧς* μέσα στην πρόταση.

.....
.....

- *Ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου....(.. πρὸς ὑμᾶς ἐγίγνοντο)* : Η περίοδος αποτελείται από δύο κύριες προτάσεις και μία παρενθετική. Η πρώτη *ἐξ αὐτοῦ....ὠφελίας* : *ἡμεῖς* υποκείμενο του ρήματος *κατηναγκάσθημεν*, αντικείμενο το απαρέμφατο *προαγαγεῖν*, ενώ ο εμπρόθετος *ἐξ...ἔργου* της αιτίας στο ρήμα. Το απαρέμφατο καλύπτεται από το υποκείμενο *ἡμεῖς* (ταυτοπροσωπία), ενώ αντικείμενο του απαρεμφάτου *αὐτήν (τὴν ἀρχήν)*, και το *εἰς τόδε* εμπρόθετος κατάστασης στο απαρέμφατο. Η πρόταση αυτή κλείνει με τους εμπροθέτους *τὸ πρῶτον ὑπὸ δέους...ἔπειτα τιμῆς..ὑστερον ὠφελίας*, που καλύτερα να θεωρηθούν της αιτίας στο ρήμα *κατηναγκάσθημεν*. Η επόμενη κύρια πρόταση

οὐκ ἀσφαλές...κινδυνεύειν : *ἀσφαλές* είναι απρόσωπο ειδικό απαρέμφατο ως υποκείμενο του απροσώπου ρήματος *ἔδόκει*, με κοινή νοούμενη δοτική προσωπική *ἡμῖν*. Το υποκείμενο του απροσώπου απαρεμφάτου βρίσκεται πολύ μετά και είναι το απαρέμφατο *κινδυνεύειν*, με νοούμενο υποκείμενό του το *ἡμᾶς*. Στο ενδιαμέσο απόσπασμα δίνεται με πολύ ωραίο τρόπο από τον Θουκυδίδη η χρησιμότητα και η ποικιλία των μετοχών για δεύτερη φορά στο κείμενο. Η πρώτη μετοχή *ἀπηχθημένους* ως αιτιολογική στο *οὐκ ἀσφαλές εἶναι κινδυνεύειν* με υποκείμενο το *ἡμᾶς* (συνημμένη στο υποκείμενο του απαρεμφάτου), ενώ η επόμενη *κατεστραμμένων* πάλι αιτιολογική [*ἡμῖν* ως νοούμενο ποιητικό αίτιο στην μετοχή], με υποκείμενο το *τινων* (γενική απόλυτη), η οποία προσδιορίζεται από μία άλλη αιτιολογική, το *ἀποστάντων* (γενική απόλυτη και αυτή με υποκείμενο *τινων*). Η τρίτη μετοχή *ὄντων* και αυτή αιτιολογική στο *οὐκ ἀσφαλές εἶναι κινδυνεύειν*, και αυτή γενική απόλυτη, με υποκείμενο το *ὑμῶν* και κατηγορούμενα *φίλων-υπόπτων-διαφόρων*, ενώ η δοτική *ἡμῖν* ως αντικειμενική στο *φίλων*. Τέλος η μετοχή *ἀνέντας* τροπική στο απαρέμφατο, με υποκείμενο το *ἡμᾶς*, με τη σημασία του χαλαρώνω, ελευθερώνω [π.χ. *Θουκ. Α 39* ἀνειμένος διαιτῶμαι = ζω ελεύθερος]. Η παρενθετική πρόταση *καὶ γὰρ ... ἐγίγνοντο* : *αἱ ἀποστάσεις* υποκείμενο ρήματος, ενώ *πρὸς ὑμᾶς* εμπρόθετος κατεύθυνσης στο ρήμα. Το ρήμα *γίγνομαι* εδώ με τη σημασία του μεταβαίνω, πηγαίνω πρὸς....Η δυνητική ἐγκλίση του ρήματος, *ἂν ἐγίγνοντο*, υποδηλώνει έναν λανθάνοντα υποθετικό λόγο, ο οποίος θα πρέπει να αναζητηθεί στην τροπική μετοχή *ἀνέντας* [*τροπικότητα=υποθετικότητα*] (*εἰ ἀνειμέν...αἱ ἀποστάσεις ἂν ἐγίγνοντο*).

.....
.....

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1.

Δηλαδή, δεν είναι δίκαιη η αξίωσή μας, Λακεδαιμόνιοι, το να μη μάς φθονούν τόσο πολύ οι Έλληνες για την ηγεμονία που έχουμε, λόγω και της παλαιότερης προθυμίας που επιδείξαμε και της σύνεσης που διακατείχε τις αποφάσεις μας; Γιατί, αυτήν (την ηγεμονία) δεν τήν αποκτήσαμε μετερχόμενοι βίαια μέσα, αλλά αφενός επειδή εσείς δεν κρίνατε σκόπιμο τότε να μείνετε σταθεροί στις θέσεις σας εναντίον των βαρβάρων που είχαν απομείνει, αφετέρου δε επειδή μάς πλησίασαν οι σύμμαχοι και μάς παρακάλεσαν να γίνουμε ηγεμόνες τους.

.....
.....

εξάλλου, οι άνθρωποι δεν θεωρούν ότι αξίζει τον φθόνο (των υπολοίπων) η διασφάλιση των συμφερόντων μπροστά σε μεγάλους κινδύνους.

2.

Οι Αθηναίοι πρέσβεις αποδίδουν την αύξηση της δύναμής τους και την ίδρυση της ηγεμονίας τους δια της αθηναϊκής συμμαχίας μετά τους Μηδικούς πολέμους σε τρεις αιτίες : α) Στον φόβο εναντίον των Περσών, διότι η αλήθεια είναι πως οι Αθηναίοι γίνονταν πρωτοστάτες και επικεφαλής στις μάχες με τους Πέρσες. β) Στην αδράνεια και απραγία των Λακεδαιμονίων κατά τις επιθέσεις των Περσών. γ) Στην τιμή που ένοιωσαν οι Αθηναίοι, όταν οι πλείστες ελληνικές πόλεις, βλέποντας τα κατορθώματα των Αθηναίων, ζήτησαν να συνάψουν συμμαχία μαζί τους. δ) Τελευταία αιτία έρχεται η ωφέλεια που θα αποκτούσε η Αθήνα.

3.

Ενεστ.: παραμένειν	καθίστασθαι	προάγειν
Παρ.: ----	----	----
Μέλλ.: παραμενεῖν	καταστήσασθαι	προάξειν
Παθ. Μέλλ. Α':	κατασταθήσασθαι	
Αόριστ.: παραμεῖναι	καταστήσασθαι	----
Αόριστ. Β' : ----	καταστήναι	προαγαγεῖν
Παθ. αόρ. Α':	κατασταθήναι	
Παρακείμ.: παραμεμενηκέναι	καθεστηκέναι/καθεστάναι	προηχέναι
Υπερσυντ.: ----	----	----
Ενεστ.: λαμβάνομεν	ἀνιέντας	
Παρ.: ἐλαμβάνομεν	----	
Μέλλ.: ληψόμεθα	ἀνήσοντας	
Αόριστ. Β' : ἐλάβομεν	ἀνέντας	
Παρακείμ.: εἰλήφαμεν	ἀνεικότας	
Υπερσυντ.: εἰλήφεμεν	----	

14. Πλάτωνος, Συμπόσιον 183 d-e

Το Συμπόσιον είναι ένα από τα πιο ωραία έργα του Πλάτωνος, αλλά και αρκετά δύσκολο. Το θέμα του έργου είναι η φύση του έρωτα. Στο απόσπασμα αυτό παρατίθεται η άποψη του Πανουανία, κατά την οποία ο έρωτας έχει δύο μορφές, την σαρκική και την ανώτερη ψυχική, και για αυτόν τον λόγο ελέγχονται οι εραστές και οι ερωμένοι.

Τὸ δὲ οἶμαι ὧδε ἔχει· οὐχ ἀπλοῦν ἐστίν, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη οὔτε καλὸν εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὔτε αἰσχροῦν, ἀλλὰ καλῶς μὲν πραττόμενον καλόν, αἰσχροῦς δὲ αἰσχροῦν. Αἰσχροῦς μὲν οὖν ἐστὶ πονηρῶ τε καὶ πονηρῶς χαρίζεσθαι, καλῶς δὲ χρηστῶ τε καὶ καλῶς. Πονηρὸς δ' ἐστὶν ἐκεῖνος ὁ ἐραστῆς ὁ πάνδημος, ὁ τοῦ σώματος μᾶλλον ἢ τῆς ψυχῆς ἐρῶν· καὶ γὰρ οὐδὲ μόνιμός ἐστιν, ἅτε οὐδὲ μόνιμου ἐρῶν πράγματος. Ἄμα γὰρ τῶ τοῦ σώματος ἄνθει λήγοντι, οὔπερ ἦρα, “οἴχεται ἀποπτάμενος”, πολλοὺς λόγους καὶ ὑποσχέσεις καταισχύνας· ὁ δὲ τοῦ ἠθους χρηστοῦ ὄντος ἐραστῆς διὰ βίου μένει, ἅτε μόνιμῳ συντακεῖς. Τούτους δὲ βούλεται ὁ ἡμέτερος νόμος εὖ καὶ καλῶς βασανίζειν, καὶ τοῖς μὲν χαρίσασθαι, τοὺς δὲ διαφεύγειν. Διὰ ταῦτα οὖν τοῖς μὲν διώκειν παρακελεύεται, τοῖς δὲ φεύγειν, ἀγνοηθετῶν καὶ βασανίζων ποτέρων ποτέ ἐστὶν ὁ ἐρῶν καὶ ποτέρων ὁ ἐρώμενος.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ἀπλοῦς-ἀπλοῦν = ἀπόλυτος, αμιγῆς (≠ μικτός, μεμιγμένος)

πονηρὸς-ἀ-ὄν (επί ηθικής έννοιας) = κακοήθης, πανούργος, πονηρός

χαρίζομαι + δοτική προσώπου = α) φέρομαι ευάρεστα σε κάποιον > ζητώ και επιδιώκω την εύνοιά του, **β)** δείχνω εύνοια σε κάποιον, κάνω το θέλημα-χατήρι του, ενδίδω, υποχωρώ σε κάτι-κάποιον

ἐρῶ (ἐράω) + γενική = επιθυμῶ, ποθῶ, αγαπῶ (> έρωτας)

ἀποπέτομαι = πετώ μακριά

οἴχομαι ἀποπτάμενος = βγάζω φτερά και φεύγω

συντήκομαι + δοτική = συνενώνομαι με κάτι-κάποιον σε ένα σύνολο

(τήκομαι = λιώνω, διαλύομαι < κυρίως επί μετάλλων)

βασανίζω τινά = εξετάζω με ακρίβεια κάποιον

βασανίζω + πλάγια ερώτηση = υποβάλλω σε έρευνα-έλεγχο > εξελέγγω, εξερευνώ, αναζητώ ...

παρακελεύομαι τινι + απαρέμφατο = παραινώ, παρακινώ κάποιον να..

ἀγωνοθετῶ = θέτω αγώνες, άμιλλα

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Να μεταφραστεί το άνωθεν κείμενο.

2. Ποιά χαρακτηριστικά έρωτα ελέγχει η παράδοση της πόλης και ποιό είδους έρωτα εγκρίνει στους ανθρώπους;

3. Να αντικατασταθούν χρονικά οι τύποι : **έλεχθη, πραττόμενον, καταισχύνας, διαφεύγειν.**

4. Να γραφούν οι υπόλοιποι βαθμοί παραθέσεως των τύπων : **καλόν, αίσχρῶς, πονηρῶς, μάλλον, πολλούς.**

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- *Τὸ δέ, οἶμαι, ᾧδε ἔχει* : Μία ημιπερίοδος, μία πρόταση. Ρήμα το *ἔχει*, υποκείμενο *τὸ δέ* (= *τὸ ἐρᾶν*), το *ᾧδε* ως επίρρημα τροπικό στο ρήμα. Το *οἶμαι* τίθεται παρενθετικά ἀντί μίας δοτικής προσωπικής κρίνοντος προσώπου ἐμοῖ.

- *οὐχ ἀπλοῦν ἐστιν..αἰσχροῶς δὲ αἰσχροῦν* : Μία περίοδος, με τέσσερις προτάσεις, τρεις κύριες και μία αναφορική. Οι κύριες *οὐχ ἀπλοῦν ἐστιν...ἀλλά καλῶς μὲν πραττόμενον καλὸν αἰσχροῶς δὲ αἰσχροῦν*. Η αναφορική *ὄπερ ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη οὔτε καλὸν εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὔτε αἰσχροῦν*. Ἀς ξεκινήσουμε ἀπὸ την κύρια. Στην πρώτη, ρήμα το *ἐστι*, υποκείμενο θα πρέπει να ενοήσουμε *τὸ δέ* (= *τὸ ἐρᾶν*) της προηγούμενης περιόδου, και κατηγορούμενα ἀπλοῦν ἀλλὰ καλὸν μὲν..αἰσχροῦν δὲ, ενώ η μετοχή *πραττόμενον* εἶναι υποθετική, με υποκείμενο *τὸ δέ*, και καλυπτεται ἀπὸ τα τροπικά επιρρήματα *καλῶς..αἰσχροῶς* (ἀπόδοση : *καλὸν ἐστι καὶ κακὸν ἐστι*). Η αναφορική πρόταση θα πρέπει να ληφθεῖ ως προσδιοριστική (παράθεση) στο νόημα της προηγούμενης πρότασης (ἐξ ἄλλου τα ἴδια λόγια αναφέρονται στο ἴδιο ἔργο 181a). Τώρα, μέσα στην αναφορική, ρήμα το *ἐλέχθη*, ἐξ ἀρχῆς (181a) εμπρόθετος χρόνου, υποκείμενο το *ὄπερ* και ὄχι το *εἶναι* (υπερισχύει η προσωπική της ἀπρόσωπης σύνταξης με το ουδέτερο γένος, δηλαδή το *ὄπερ* ως ονομαστική και ὄχι αιτιατική), το ἀπαρέμφατο *εἶναι* λειτουργεῖ ως αντικείμενο στο *ἐλέχθη*. Ὑποκείμενο του ἀπαρεμφάτου *εἶναι* πάλι το *ὄπερ* (ταυτοπροσωπία), ενώ *οὔτε καλὸν οὔτε αἰσχροῦν* κατηγορούμενα στο υποκείμενο. Η περίοδος αὐτή ἐπεξηγείται ἀπὸ την ἐπόμενη πρόταση. Η διάκριση του καλοῦ ἀπὸ το κακὸν στο κείμενο, σ' αὐτὴν την περίοδο και στις ἐπόμενες, σχετίζεται με τους κοινωνικούς κανόνες. Δηλαδή καλὸν εἶναι ὅ,τι εἶναι σύμφωνο με τους ἠθικούς κανόνες μιας κοινωνίας, ἔχει ἐπομένως ἐξωτερική υφή σε σχέση με το ἀγαθὸν [Ιωάννης Συκουτρής].

-*Αἰσχροῶς μὲν οὖν ἐστι...τε καὶ καλῶς* : Μία περίοδος, με δύο κύριες προτάσεις. Η πρώτη : *αἰσχροῶς μὲν οὖν ἐστι πονηρῶ τε καὶ πονηρῶς χαρίζεσθαι*. Η δεύτερη : *καλῶς δὲ χρηστῶ τε καὶ καλῶς*. Εδῶ να ἐπισημανθεῖ ὅτι ἐπιλέχθηκε η γραφή της Οξφόρδης, δηλ. *αἰσχροῶς μὲν ἐστιν...καλῶς δὲ ἐστι* (ενῶ υπάρχει και η γραφή *αἰσχροῦν μὲν ἐστιν...καλὸν δὲ ἐστι*..). Στη πρώτη πρόταση, *αἰσχροῶς μὲν οὖν ἐστι πονηρῶ τε καὶ πονηρῶς χαρίζεσθαι* ρήμα το ἀπρόσωπο *ἐστι* (=ἔξεστι), υποκείμενο το ἀπαρέμφατο *χαρίζεσθαι*. Ὑποκείμενο του ἀπαρεμφάτου *τινα* (ἐρῶμενον), ενώ *πονηρῶ* (ἐραστή) αντικείμενο ἀπαρεμφάτου. Τα επιρρήματα *αἰσχροῶς τε καὶ πονηρῶς* στο *χαρίζεσθαι*. Ομοίως στην

επόμενη πρόταση η σύνταξη. Παρατηρούμε πως η ηθικότητα δεν αφορά μόνο τους εραστές, αλλά και τους ερωμένους.

.....
.....

- *ὁ δὲ τοῦ ἥθους χρηστοῦ...συντακεῖς* : Μία ημιπερίοδος, μία πρόταση. Ρήμα το μένει, υποκείμενο ὁ ἔραστής, διὰ βίου εμπρόθετος χρόνου. Η γενική τοῦ ἥθους αντικειμενική στο ἔραστής αλλά παράλληλα είναι υποκείμενο της χρονικής μετοχής ὄντος, η οποία ως κατηγορούμενο του υποκειμένου δέχεται το *χρηστοῦ*. Η τελευταία μετοχή ἄτε *συντακεῖς* αιτιολογική (αντικειμενική αιτιολογία), με υποκείμενο της ὁ ἔραστής. Εδώ σχολιάζεται η φύση του χρηστοῦ εραστή.

.....
.....

- *Διὰ ταῦτα οὖν ποτέρων ὁ ἐρώμενος* : Μία περίοδος με δύο προτάσεις. Μία κύρια *διὰ ταῦτα οὖν τοῖς μὲν διώκειν παρακελεύεται, τοῖς δὲ φεύγειν, ἀγνοθετῶν καὶ βασανίζων*. Και δύο πλάγιες ερωτήσεις *ποτέρων ποτέ ἐστὶν ὁ ἐρῶν καὶ ποτέρων (ἐστὶ) ὁ ἐρώμενος*. Στην κύρια πρώτα. Ρήμα *παρακελεύεται*, υποκείμενο νοείται ὁ (ἡμέτερος) νόμος, αντικείμενα ἔμμεσα *τοῖς μὲν (= πονηροῖς ἔρασταῖς καὶ ἐρωμένοις)...τοῖς δὲ (= χρηστοῖς ἔρασταῖς καὶ ἐρωμένοις)*, αντικείμενα ἄμεσα *διώκειν μὲν..φεύγειν δὲ*. Ο εμπρόθετος *διὰ ταῦτα* της αιτίας στο ρήμα. Τα υποκείμενα των απαρεμφάτων προκύπτουν από τα ἔμμεσα αντικείμενα, δηλαδή *τοὺς μὲν..τοὺς δὲ*. Αντικείμενο των απαρεμφάτων πρέπει να νοηθεί *τὸ ἐρᾶν*. Οι μετοχές *ἀγνοθετῶν καὶ βασανίζων* τροπικές, με υποκείμενο ὁ νόμος. Αντικείμενο της μετοχής *βασανίζων* οι πλάγιες ερωτήσεις. Στις πλάγιες τώρα. Ρήμα το *ἐστὶν*, υποκείμενο τα *ἐρῶν καὶ ἐρώμενος*, ενώ οι γενικές *ποτέρων* κατηγορηματικές κτητικές. Το *ποτέ* επιτατικό στο ερωτηματικό *ποτέρων*.

Η βάσανος και η χρονική εξέταση δεν σχετίζεται μόνο με την εξέταση της φύσεως και της αγνότητας των ελατηρίων του εραστοῦ. Αποτελούν ταυτόχρονα και δοκιμασία περί της αγνότητας των ελατηρίων και της ωριμότητας του ερωμένου.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1.

Η κατάσταση, κατά την προσωπική μου γνώμη, έχει ως εξής· δεν είναι (ο έρωτας) κάτι απόλυτο ως έννοια, πράγμα που ανέφερα εξ αρχής, πως δηλαδή δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως κάτι κοινωνικά καλό ή κακό, αλλά αν επιδιωχθεί με τρόπο ηθικό, τότε αποκτά ηθικό περιεχόμενο, ενώ αν επιδιωχθεί με τρόπο ανέντιμο, αποκτά απρεπές περιεχόμενο.

.....
.....

Πονηρός, βέβαια, είναι εκείνος ο πάνδημος εραστής, αυτός που ποθεί περισσότερο το σώμα παρά την ψυχή· εξάλλου, δεν είναι μόνιμος αυτός ο εραστής, καθώς δεν επιθυμεί κάτι σταθερό. Γιατί, με τό που παρέλθει η ακμή του σώματος, αυτή που είχε πρώτα αγαπήσει, τότε σηκώνεται και φεύγει, αθετώντας πολλά λόγια και υποσχέσεις που 'χε πει και δώσει· αντιθέτως, ο εραστής του ήθους, όταν αυτό είναι χρηστό, είναι σταθερός σε όλην του την ζωή, καθώς έχει συνδεθεί με την σταθερότητα του έρωτος (της ψυχής).

.....
.....

2.

Η πόλη των Αθηνών, λόγω παραδόσεως, όπως ισχυρίζεται εδώ ο Πausανίας, ελέγχει τον έρωτα των ανθρώπων και δια γραπτών ή άγραφων κανόνων τόν επιτρέπει ή όχι.

Αν, δηλαδή, ο έρωτας είναι εφήμερος και μόνο σωματικός προτρέπει τους ανθρώπους να τόν αποφεύγουν, ενώ αν είναι πνευματικός, άρα και σταθερός, τόν επιτρέπει. Προτρέπει τους ανθρώπους να ελέγχουν τον έρωτα των εραστών ή των ερωμένων δια δοκιμασίας.

.....
.....

4.

Θετικ. βαθμ.: καλόν	αισχρῶς	πονηρῶς
Συγκρ. βαθ.: κάλλιον	αἴσχιον	πονηρότερον
Υπερθ. βαθ.: κάλλιστον	αἴσχιστα	πονηρότατα
Θετικ. βαθμ.: μάλα	πολλούς	
Συγκρ. βαθ.: μάλλον	πλείονας/πλείους	
Υπερθ. βαθ.: μάλιστα	πλείστους	

.....
.....
.....

**B2. ΘΕΜΑΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ (με απαντήσεις και
νοηματική ερώτηση)**

1. Ίσοκράτους, Νικοκλής 27-28 (2000)	268
2. Ξενοφώντος, Έλληνικά Α' (γ') 8 – 10 (2001)	271
3. Δημοσθένης κατά Μειδίου (169 - 170) [2002]	274
4. Ξενοφώντος, Απομνημονεύματα Δ. IV.16. (2003)	278
5. Ξενοφώντος, Απομνημονεύματα Α,6,14 (2004)	282
6. Λυκούργου, κατά Λεωκράτους 83-84 (2005)	286
7. Ξενοφώντος, Συμπόσιον 2.10 (2006)	290
8. Πλάτωνος, Άλκιβιάδης Α' 133 Β-С (2007)	294
9. Λυσίου, κατά Άλκιβιάδου Α 144, 46-47 (2008)	298
10. Θουκυδίδου, Ιστοριών Ε 115 (2009)	302
11. Ξενοφώντος, Απομνημονεύματα Βιβλίο Δ, κεφ. VIII, § 8-9	306
12. Ξενοφώντος, Συμπόσιον I, 11-12 (2011)	310
13. Θουκυδίδου, Ιστοριών Η, 61 (2012)	314
14. Θουκυδίδου, Ιστοριών ΣΤ 28 (2013)	318
15. Ίσοκράτους, Αρχίδαμος, 103-105 (2014)	322
16. Θουκυδίδου, Ιστορίαι Α 15, 1-2 (2015)	326
17. Πλάτωνος, Εὐθύδημος 289d8-290a4 (2016)	330
18. Ίσοκράτους, Φίλιππος, 26-27 (2017)	334
19. Άριστοτέλους, Ρητορική Α' 1-2 (2018)	338
20. Ξενοφώντος, Κυνηγετικός, 13.1-5 (2019)	342

.....
.....

3. Δημοσθένους, κατὰ Μειδίου (169 - 170) (2002)

Ο Μειδίας, παλαιός αντίπαλος του Δημοσθένη, ένα ισχυρό και αδιάτακτο πολιτικό πρόσωπο, πάμπλουτος πολίτης, είχε γρονθοκοπήσει κάποια στιγμή τον Δημοσθένη. Ο Δημοσθένης τόν έσυρε δικαίως στο δικαστήριο μετά την προσβολή και επίθεση που δέχτηκε, και μάλιστα σε δημόσια δίκη. Στο απόσπασμα ο Δημοσθένης προβάλλει την αντίφαση που παρατηρείται στην πόλη ως προς τα πολιτικά προνόμια.

Ἐγὼ γὰρ οἶδ' ὅτι πολλοὶ πολλὰ καγὰθ' ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι, οὐ κατὰ τὰς Μειδίου λητουργίας, οἱ μὲν ναυμαχίας νενικηκότες, οἱ δὲ πόλεις εἰληφότες, οἱ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ τῇ πόλει στήσαντες τρόπαια· ἀλλ' ὅμως οὐδενὶ πώποτε τούτων δεδώκατε τὴν δωρεῖαν ταύτην οὐδ' ἂν δοίητε, ἐξεῖναι τοὺς ἰδίους ἐχθροὺς ὑβρίζειν αὐτῶν ἑκάστω, ὅπότε ἂν βούληται καὶ ὄν ἂν δύνηται τρόπον. Οὐδὲ γὰρ Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι· τούτοις γὰρ δὴ μέγιστα δέδονται δωρεαὶ παρ' ὑμῶν καὶ ὑπὲρ μεγίστων. Οὐδ' ἂν ἠνέσχεσθ', εἰ προσέγραψέ τις ἐν τῇ στήλῃ "ἐξεῖναι δὲ καὶ ὑβρίζειν αὐτοῖς ὄν ἂν βούλωνται".

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

δωρεῖά = δωρεά, προνόμιο.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A1. Να μεταφράσετε στο τετράδιό σας το κείμενο.

Μονάδες 10

A2. Ποιά αντίφαση παρατηρεῖ ο Δημοσθένης ὅτι υπάρχει στα πολιτικά προνόμια;

Μονάδες 10

B1. Να μεταφέρετε στο τετράδιό σας τους παρακάτω πίνακες, στα κενά των οποίων θα συμπληρώσετε τους τύπους που ζητούνται. (Το επίθετο να γραφεί στην πτώση, στο γένος και στον αριθμό που βρίσκεται ο τύπος που δίνεται).

		Επίρρημα		
		Θετικός	Συγκριτικός	Υπερθετικός
Καλά				

		Επίθετο		
		Θετικός	Συγκριτικός	Υπερθετικός
μεγίστων				

Μονάδες 5

B2. Να γράψετε τους ζητούμενους τύπους για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου :

οἶδ(α) : το τρίτο ενικό πρόσωπο της υποτακτικής και προστακτικής του ίδιου χρόνου.

δεδώκατε : το ίδιο πρόσωπο της οριστικής του παρατατικού και του αορίστου Β της ίδιας φωνής.

δύνηται : το ίδιο πρόσωπο της ευκτικής στον χρόνο που βρίσκεται. *Μονάδες 5*

Γ1α. "Εγὼ γὰρ οἶδ' ὅτι πολλοὶ πολλὰ καγάρθ' ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι" : Να γράψετε την δευτερεύουσα πρόταση του χωρίου αυτού, να δηλώσετε το είδος της και να προσδιορίσετε τον συντακτικό της ρόλο. *Μονάδες 3*

Γ1β. Να μεταφέρετε τον πλάγιο λόγο σε ευθύ. *Μονάδες 2*

Γ2. Να αναγνωρίσετε συντακτικά τις παρακάτω λέξεις ή φράσεις του κειμένου : **κατὰ τὰς λητουργίας, τῇ πόλει, οὐδενί, ὑβρίζειν, ὑπὲρ μεγίστων.** *Μονάδες 5*

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Γιατί εγώ ξέρω ότι πολλοί έχουν προσφέρει πολλά καλά σ' εσάς, εκτός των δημοσίων υπηρεσιών του Μειδίου, άλλοι έχοντας επιτύχει νικηφόρες ναυμαχίες, άλλοι έχοντας κυριεύσει πόλεις, άλλοι έχοντας στήσει πολλά ωραία τρόπαια υπέρ της πόλεως·

.....
.....

Ούτε βέβαια θα τό ανεχόσασταν ποτέ, αν κανείς προσέθετε στην ενεπίγραφη αυτών στήλη «να έχουν αυτοί επιπλέον την δυνατότητα να προσβάλλουν όποιον θελήσουν».

A2.

Ο Δημοσθένης, προσπαθώντας στην μήνυσή του να δώσει δημόσιο χαρακτήρα πλην του προσωπικού, στηλιτεύει την ανοχή του κράτους στο γεγονός ότι πολλοί έχουν ευεργετήσει την πόλη με πάμπολλους τρόπους, αλλά μόνο στον Μειδία, χάριν των δημοσίων υπηρεσιών του, επιτρέπεται να προσβάλλει και να επιτίθεται σε όσους θέλει.

.....
.....

Γ2.

-οὐ κατὰ τὰς λητουργίας : εμπρόθ. συμφωνίας στο ρήμα εἰσιν εἰργασμένοι.

-τῇ πόλει : δοτική προσωπική χαριστική στην μτχ. στήσαντες.

-οὐδενὶ : ἔμμεσο αντικείμενο στα ρήματα δεδώκατε και οὐδ' ἂν δοίητε (ἄμεσο αντικείμενο τό δωρειάν).

-ὕβριζειν : τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο απρόσωπο απαρ. ἐξεῖναι.

-ὕπερ μεγίστων : εμπρόθετος αιτίας στο ρήμα δέδονται.

.....
.....

Β3. ΘΕΜΑΤΑ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
(με απαντήσεις και νοηματική ερώτηση)

1. Ανδοκίδου, <i>περι τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης, 13-14 (2000)</i>	347
2. Δίων Χρυσόστομος, <i>Λόγος VIII: Διογένης ἢ περι ἀρετῆς, 28 (2003)</i>	351
3. Λουκιανῶ, <i>«περὶ τοῦ ἐνυπνίου» (10) [2004]</i>	355
4. Ἀντιφῶντος, <i>περὶ τοῦ χορευτοῦ 25 (2005)</i>	359
5. Ξενοφῶντος, <i>Ἀπομνημονεύματα Β, II, 6-7 (2006)</i>	363
6. Δημοσθένους, <i>πρὸς Σπουδῖαν 23-24 (2007)</i>	367
7. Δημοσθένους, <i>κατ' Ἀριστοκράτους 209-210 (2008)</i>	371
8. Ξενοφῶντος, <i>Ἀπομνημονεύματα IV, ii 25-27 (2009)</i>	375
9. Αἰσχίνου, <i>περὶ παραπρεσβείας 80 (2010)</i>	379
10. Θουκυδίδου, <i>Ἱστοριῶν Β 54 (2011)</i>	383
11. Ξενοφῶντος, <i>Ἑλληνικά Στ, IV, 6-7 (2012)</i>	387
12. Δημοσθένους, <i>[Φιλίππου] Ἐπιστολὴ 18-19 (2013)</i>	391
13. Δημοσθένους, <i>πρὸς Ναυσίμαχον καὶ Ξενοπείθην 19-20 (2014)</i>	395
14. Θουκυδίδου, <i>Ἱστορίαι II.89.8 (2015)</i>	399
15. Θουκυδίδου, <i>Ἱστορίαι II 63, 1-3 (2016)</i>	403
16. Θουκυδίδου, <i>Ἱστορίαι I.72 (2017)</i>	407
17. Γοργίας, <i>Ἑλένης ἐγκώμιον, 2-3 (2018)</i>	411

.....
.....

13. Δημοσθένους, πρὸς Ναυσίμαχον καὶ Ξενοπεΐθην 19-20 (2014)

Ο λόγος αυτός του Δημοσθένη είναι δικανικός και αφορά ζήτημα επιτροπείας. Ο Ναυσίμαχος και η Ξενοπεΐθη ήταν υπό την επιτροπεία του Αρισταίχμου και όταν ενηλικιώθηκαν τὸν πήγαν και αυτόν και τον γιο του σε δίκη για κατάχρηση επιτροπείας. Ο κατηγορος στο απόσπασμα αυτό θεωρεί παράλογες τις απαιτήσεις των παιδιών και υποστηρίζει πως ο αριθμός δικῶν αποδεικνύει την κακόβουλη διάθεσή τους προς τον αποθανόντα πατέρα τους.

Ἀκούω τοίνυν αὐτοὺς τὰ μὲν περὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν νόμων δίκαια φεύξεσθαι, παρεσκευάσθαι δὲ λέγειν, ὡς πολλὰ χρήματ' αὐτοῖς κατελείφθη καὶ ταῦτ' ἀπεστερήθησαν, καὶ τεκμηρίω χρήσεσθαι τούτου τῶ μεγέθει τῶν δικῶν ἄς ἐξ ἀρχῆς ἔλαχον, καὶ τὴν ὀρφανίαν ὀδυρεῖσθαι, καὶ τὸν τῆς ἐπιτροπῆς λόγον διεξιέναι· καὶ ταῦτ' εἶναι καὶ τοιαῦθ' οἷς πεπιστεύκασι καὶ δι' ὧν ὑμᾶς ἐξαπατήσιν οἴονται. Ἐγὼ δὲ τὸ μὲν τῶν δικῶν μέγεθος τῶν τότε ληχθειῶν, μεῖζον ἡγοῦμαι τεκμηρίον ἡμῖν εἶναι ὡς ἐσυκοφαντεῖθ' ὁ πατήρ, ἢ τούτοις ὡς πόλλ' ἀπεστεροῦντο.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ἐπιτροπή = το ἔργο του επιτρόπου, επιτροπεία

τῶν δικῶν τῶν ληχθειῶν = των υποθέσεων που εκδικάστηκαν

Παρατήρηση (δική μου) : Το διότι ενίοτε λειτουργεί ως ειδικός σύνδεσμος ὅτι, όπως εδώ. π.χ. διότι μὲν ἐκ τῶν βαρβάρων ἦκει, πυνθανόμενος οὕτω εὐρίσκω ἕόν, Ηροδότου Β50 (ή πρβλ. Ισοκράτους 50c, Αριστοτέλους Ηθικά Νικομάχεια 68,5)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A1. Να γράψετε την μετάφραση του κειμένου.

Μονάδες 10

A2. Ποιό γεγονός ο κατήγορος θεωρεί κομβικό για την κατάρριψη των επιχειρημάτων του Ναυσιμάχου και της Ξεινοπειίθης;

Μονάδες 10

B. Να γράψετε τους ζητούμενους τύπους για τις λέξεις :

πολλά : το επίρρημα στον θετικό βαθμό.

τούτου : την κλητική ενικού στο αρσενικό γένος.

τῷ μεγέθει : την αιτιατική πληθυντικού.

μείζον : αιτιατική ενικού στο αρσενικό γένος στον θετικό βαθμό.

πατήρ : την δοτική πληθυντικού αριθμού.

φύξεσθαι : το απαρέμφατο του αορίστου Β.

κατελείφθη : γ' ενικό οριστικής παρακειμένου ίδιας φωνής.

χρήσεσθαι : γ' πληθυντικό της ευκτικής του ενεστώτα.

ἔλαχον : β' πληθυντικό προστακτικής ενεστώτα ίδιας φωνής.

ἔξαπατήσιν : β' ενικό παρατατικού στην ίδια φωνή.

Μονάδες 10

Γ.

1. Να γίνει πλήρης συντακτική αναγνώριση των παρακάτω λέξεων : λέγειν, χρήματ', τούτου, τεκμηρίω, οἷς, ὑμᾶς, τῶν ληχθειςῶν, μείζον.

(μονάδες 8)

2. Στο απόσπασμα “τῶν δικῶν ἄς ἐξ ἀρχῆς ἔλαχον” να μετατρέψετε την δευτερεύουσα πρόταση σε μετοχή.

(μονάδες 2)

Μονάδες 10

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Πληροφορούμαι πως αυτοί έχουν σκοπό να αποφύγουν το δίκαιο που σχετίζεται με τα ίδια τα γεγονότα και με τους νόμους, και ότι είναι προετοιμασμένοι να αναφέρουν πως πολλά χρήματα τούς κληροδοτήθηκαν αλλά τὰ στερήθηκαν.

.....
.....

Εγώ, όμως, θεωρώ ότι ο μεγάλος αριθμός υποθέσεων που εκδικάστηκαν τότε είναι η μεγαλύτερη απόδειξη για τό ότι αυτοί συκοφαντούσαν τον πατέρα τους παρά για το ότι στερήθηκαν πολλά.

A2.

Ο κατηγορος στο απόσπασμα λαμβάνει τα επιχειρήματα των εναγομένων και τὰ χρησιμοποιεί υπέρ του, αλλά παράλληλα επιτίθεται και στο ήθος των αντιπάλων του. Δηλαδή, υποστηρίζει πως οι τακτικές του Ναυσιμάχου και της Ξενοπείθης αποδεικνύουν το ανεργμάτιστο του χαρακτήρα τους και με τις ίδιες αυτές τακτικές αντικρούει τις αιτιάσεις τους.

Αυτό γίνεται, διότι ο αριθμός των αγωγών που έχουν κινήσει οι νέοι αυτοί αποδεικνύει την έλλειψη σεβασμού προς τον αποθανόντα πατέρα τους, ενώ ήδη είχε επέλθει συμβιβαστική λύση με τον Αρίσταιχμο. Παράλληλα, τονίζει πως η μεμφιμοιρία και ελεημοσύνη τους καταδεικνύει το ήθος τους και την έλλειψη σεβασμού προς τον πατέρα τους.

.....
.....

Γ2.

τῶν δικῶν τῶν ἐξ ἀρχῆς λαχουσῶν.

.....
.....
.....

**Γ. ΘΕΜΑΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ (με
απαντήσεις και νοηματική ερώτηση)**

1. Λυσίου, κατά Διογέιτονος 9-10 (2001)	416
2. Ίσοκράτους, Τραπεζιτικός 3 (2002)	420
3. Ξενοφώντος, Κύρου Ανάβασις III, i, 42-43 (2003)	424
4. Αριστοτέλους, Αθηναίων Πολιτεία 16, 1-4 (ΕΠΑΝΑΛ. 2003)	428
5. Αίσχινου, περι παραπρεσβείας 145 (2004)	432
6. Πλουτάρχου, Αλκιβιάδης 35 (ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ 2004)	436
7. Ανδοκίδου, περι τῶν μυστηρίων 142 - 143 (ΕΠΑΝΑΛ. 2005)	440
8. Ίσοκράτους, Εὐαγόρας 6 (2006)	444
9. Δημοσθένους, κατά Ἄνδροτίωνος 51-52 (ΕΠΑΝΑΛ. 2006)	448
10. Πλουτάρχου, Αλκιβιάδης 2 (2007)	452
11. Ξενοφώντος, Απομνημονεύματα Β,1, 27-28 (ΕΠΑΝΑΛ. 2007)	456
12. Ίσοκράτους, Φίλιππος 111-112 (2008)	460
13. Ίσοκράτους, Νικοκλῆς 5-7 (ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ 2008)	464
14. Ξενοφώντος, Συμπόσιον IV, 34-36 (2009)	468
15. Ξενοφώντος, Απομνημονεύματα Α,Ι 10-12 (ΕΠΑΝΑΛ. 2009)	472
16. Λυσίου, κατά Ἐργοκλέους ἐπίλογος 12-13 (ΕΠΑΝΑΛ. 2010)	476

.....
.....

10. Πλουτάρχου, Αλκιβιάδης 2 (2007)

Ο Πλούταρχος ήταν Έλληνας συγγραφέας της αυτοκρατορικής περιόδου 46μ.Χ.-123μ.Χ. Το κυριότερο έργο του ήταν οι Βίοι Παράλληλοι, στους οποίους συνέκρινε Έλληνες και Ρωμαίους διασήμους. Στο έργο αυτό παρουσιάζει τον Αλκιβιάδη τον Αθηναίο σε σύγκριση με τον Ρωμαίο Κοριολανό. Στο απόσπασμα αυτό σκιαγραφούνται τα χαρακτηριστικά του Αλκιβιάδη, ήδη υπαρκτά, από την παιδική ηλικία.

Τὸ δ' ἦθος αὐτοῦ πολλὰς μὲν ὕστερον, ὡς εἰκὸς ἐν πράγμασι μεγάλοις καὶ τύχαις πολυτρόποις, ἀνομοιότηας πρὸς αὐτὸ καὶ μεταβολὰς ἐπεδείξατο. Φύσει δὲ πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων παθῶν ἐν αὐτῷ τὸ φιλόνεικον ἰσχυρότατον ἦν καὶ τὸ φιλόπρωτον, ὡς δῆλόν ἐστι τοῖς παιδικοῖς ἀπομνημονεύμασιν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ παλαίῳ πιεζόμενος ὑπὲρ τοῦ μὴ πεσεῖν ἀναγαγὼν πρὸς τὸ στόμα τὰ ἄμματα τοῦ πιεζοῦντος οἶος ἦν διαφαγεῖν τὰς χεῖρας. Αφέντος δὲ τὴν λαβὴν ἐκείνου καὶ εἰπόντος· «Δάκνεις, ὦ Ἀλκιβιάδη, καθάπερ αἱ γυναῖκες» «Οὐκ ἔγωγε» εἶπεν «ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες».

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

πιεζέω = πιέζω

τὰ ἄμματα τοῦ πιεζοῦντος = τα δάχτυλα του αντιπάλου

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A1. Να μεταφράσετε στο τετράδιό σας το κείμενο. *Μονάδες 10*

A2. Ποια ήταν τα στοιχεία του χαρακτήρα του Αλκιβιάδη εμφανή από την παιδική ηλικία του; *Μονάδες 10*

Β. Να γράψετε στο τετράδιό σας τον τύπο που ζητείται για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις :

ἦθος : την δοτική πληθυντικού.

μεγάλοις : αιτιατική ενικού στον συγκριτικό του ίδιου γένους.

ἐπεδείξατο : β' ενικό προστακτικής ίδιου χρόνου στην ίδια φωνή.

ἰσχυρότατον : την ονομαστική ενικού του θηλυκού στον θετικό βαθμό.

πεσεῖν : το απαρέμφατο παρακειμένου της ίδιας φωνής.

ἀναγαγών : γενική πληθυντικού αρσενικού στον ενεστώτα της ίδιας φωνής.

οἶος : την δοτική ενικού στο ίδιο γένος.

ἦν : γ' πληθυντικό πρόσωπο ευκτικής μέλλοντα.

εἰπόντος : β' πληθυντικό υπερσυντελικού της ίδιας φωνής.

γυναῖκες : την κλητική ενικού.

Μονάδες 10

Γ. Να αναγνωρίσετε συντακτικώς τα παρακάτω : ἦθος, πολλάς, ὄντων, παθῶν, τὸ φιλόνεικον, ἰσχυρότατον, ὑπὲρ τοῦ μὴ πεσεῖν, ἀναγαγών, τὰς χεῖρας, ἐκείνου.

Μονάδες 10

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Το ήθος του παρουσίασε αργότερα πολλές ανομοιότητες και μεταβολές, όπως εύλογα συμβαίνει σε σπουδαία γεγονότα και δαιδαλώδεις συγκυρίες.

Επειδή εκ φύσεως είχε πολλά και μεγάλα πάθη, η φιλονικία και η φιλαρχία ήταν τα πιο ισχυρά στοιχεία του χαρακτήρα του, όπως αυτό γίνεται φανερό στις διηγήσεις για την παιδική ηλικία του.

.....
.....
και αυτός απαντούσε : “Όχι βέβαια! Δαγκώνω όπως οι λέοντες”.

A2.

Τα στοιχεία από την παιδική ηλικία του Αλκιβιάδη ήταν το οξύθυμο και το φίλαρχο του χαρακτήρα του, καθώς έμπλεκε σε διαπληκτισμούς και εφηύρε διάφορους τρόπους για να μη χάσει.

Με τον τρόπο αυτόν ο Πλούταρχος σκιαγραφεί την προσωπικότητα του Αλκιβιάδη και ως ένας σύγχρονος ψυχολόγος εντοπίζει τα στοιχεία που σε όλον τον βίο του είχε να εμφανίζονται ήδη από την παιδική ηλικία του.

.....
.....

Γ.

-**ήθος** : υποκείμενο του **έπεδείξατο**.

-**πολλάς** : επιθετικός προσδιορισμός στο **άνομοιότητας και μεταβολάς**.

-**όντων** : αιτιολογική μετοχή στο **ήν** (γενική απόλυτη).

-**παθῶν** : υποκείμενο της μετοχής **όντων** (γενική απόλυτη).

-**τὸ φιλόνεικον** : υποκείμενο του ρήματος **ήν**.

-**ἰσχυρότατον** : κατηγορούμενο στα **τὸ φιλόνεικον και τὸ φιλόπρωτον** (υποκείμενα) από το ρήμα **ήν**.

-**ὑπὲρ τοῦ μὴ πεσεῖν** : εμπρόθετος τελικού αιτίου (σκοπού) στην μετοχή **πιεζόμενος**.

- ἀναγαγών** : χρονική μετοχή (προτερόχρονο), συνημμένη στο υποκείμενο **οὔτος** (Αλκιβιάδης) της ρηματικής έννοιας **οἶος ἦν**.
- τὰς χειῖρας** : αντικείμενο του απαρεμφάτου **διαφαγεῖν**
- ἐκείνου** : υποκείμενο των μετοχών **ἀφέντος** και **εἰπόντος** (γενική απόλυτη).

.....
.....

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

από το 2011 και εξής τα θέματα των εσπερινών, είτε τα ἐγκαιρα είτε τα επαναληπτικά, ως προς το αδίδακτο είναι ίδια με των ημερησίων, με κάποιες διαφοροποιήσεις ως προς το λεξιλόγιο και τις συντακτικές ερωτήσεις. Οπότε, δεν θεώρησα σκόπιμο να τὰ εντάξω. Επίσης, δεν ενέταξα το θέμα των εσπερινών του 2005 (Λουκιάνου, *Ἐνύπνιον 10*) διότι είναι το ίδιο με το επαναληπτικό ημερησίων του 2004, το οποίο υπάρχει στον παρόντα τόμο, αλλά και των εσπερινών του 2010 (*Ἰσοκράτους, Αἰγινήτικὸς 10*), διότι υπάρχει στον ἄλλο τόμο της θεματογραφίας.

.....
.....

Δ. Κείμενα προς εξάσκηση (με μετάφραση + νοηματική ερώτηση)

1. Αίσχίνου, κατά Κτησιφῶντος 8	482
2. Αίσχίνου, κατά Κτησιφῶντος 183-184	485
3. Λυσίου, κατά Φιλοκράτους 12-13	488
4. Λυσίου, Δήμου καταλύσεως ἀπολογία 7-8	490
5. Ξενοφῶντος, Ἑλληνικά V, 2, 30-32	492
6. Ξενοφῶντος, Οἰκονομικὸς Γ 1-2	495
7. Πλάτωνος, ἀπολογία Σωκράτους 21b-c	497
8. Πλάτωνος, Συμπόσιον 204a-b	499
9. Θουκυδίδου, Γ9	502
10. Θουκυδίδου, Γ 65	504

1. Αισχίνου, κατὰ Κτησιφῶντος 8

Ο Αισχίνης είναι ένας από τον κανόνα των δέκα κορυφαίων αττικών ρητόρων. Ο Αισχίνης μηνύει τον Κτησιφώντα, διότι ο δεύτερος πρότεινε να τιμηθεί ο Δημοσθένης με τον τιμητικό στέφανο της πόλεως. Ο Αισχίνης στο απόσπασμα προβάλλει την πρόταση του Κτησιφώντα παράνομη.

Κακεῖνο δὲ χρῆ διαμνημονεύειν, ὅτι νυνὶ πάντες οἱ πολῖται παρακαταθέμενοι τὴν πόλιν ὑμῖν καὶ τὴν πολιτείαν διαπιστεύσαντες, οἱ μὲν πάρεισι καὶ ἐπακούουσι τῆσδε τῆς κρίσεως, οἱ δὲ ἄπεισιν ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων· οὓς αἰσχυνόμενοι καὶ τῶν ὄρκων οὓς ὠμόσατε μεμνημένοι καὶ τῶν νόμων, ἐὰν ἐξελέγξω Κτησιφῶντα καὶ παράνομα γεγραφότα καὶ ψευδῆ καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς παρανόμους γνώμας, βεβαιούτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπεναντίως τοῖς νόμοις καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους. Κὰν ταύτην ἔχοντες τὴν διάνοιαν ἀκούητε τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι λόγων, εὖ οἶδ' ὅτι καὶ δίκαια καὶ εὖορκα καὶ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ψηφιεῖσθε καὶ πάση τῇ πόλει.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

διαμνημονεύω + αιτιατική (ή γενική) = ανακαλώ στην μνήμη μου, θυμάμαι

παρακατατίθεμαι + αιτιατική + δοτική = καταθέτω, παραδίδω κάτι δικό μου στα χέρια κάποιου, εμπιστεύομαι κάτι στην φροντίδα κάποιου

διαπιστεύω + αιτιατική + δοτική = εμπιστεύομαι σε κάποιον κάτι

αἰσχύνομαι + αιτιατική προσώπου (εδώ) = σέβομαι κάποιον (επειδή προφανώς τόν ντρέπομαι και γι' αυτό ενεργώ με σέβας απέναντί του)

ἐξελέγχω + αιτιατική + Κ.Μ. = αποδεικνύω για κάποιον ότι...

γράφω παράνομα = προτείνω εγγράφως πράγματα ασύμφωνα προς τους κείμενους νόμους, προτείνω παράνομα ψηφίσματα [ενώ : **γραφή παρανόμων** = καταγγελία, μήνυση για παράνομες προτάσεις ψηφισμάτων.]

βεβαιῶ + αιτιατική +δοτική = σταθεροποιῶ, επιβεβαιώνω, εξασφαλίζω την κτήση κάποιου πράγματος για κάποιον

εὖ οἶδ' ὅτι (επιρρηματικῶς) = σίγουρα, βέβαια

ψηφίζομαι τὰ εὖορκα = παίρνω απόφαση σύμφωνη προς τους όρκους μου (**εὖορκος-ον** = αυτός που τηρεί τον όρκο του, ο πιστός στον όρκο του)

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Να μεταφράσετε το άνωθεν κείμενο.

2. Τί επικαλείται ο Αισχίνης ενώπιον των Αθηναίων για να τούς οδηγήσει σε μία δίκαιη απόφαση κατά του Κτησιφώντος;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1.

Πρέπει να θυμάστε και τούτο, ότι άλλοι από τους πολίτες είναι τώρα εδώ παρόντες, ενώ άλλοι απουσιάζουν απασχολημένοι με τις δουλειές τους, επειδή όλοι στο σύνολό τους έχουν παραδώσει σε εσάς την φύλαξη της πόλης και σάς έχουν εμπιστευτεί το πολίτευμά της·

.....
.....

Και, αν ακούσετε τους λόγους που πρόκειται να εκτεθούν, έχοντας τον νου σας σε όσα επεσήμανα, είμαι τότε σίγουρος ότι θα πάρετε απόφαση που θα είναι σύμφωνη με το δίκαιο και τους όρκους που δώσατε, και που θα είναι συμφέρουσα για εσάς τους ίδιους και για την πόλη.

2.

Ο Αισχίνης, προκειμένου να πείσει τους Αθηναίους για κατάχρηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων από τον Κτησιφώντα και εμμέσως από τον Δημοσθένη,

.....
.....

Σκοπός του, όπως ο ίδιος τονίζει, δια αυτών των επικλήσεων είναι να ευαισθητοποιήσει τους δικαστές και να προασπίσει την δημοκρατία στην πόλη.

.....
.....
.....

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ακριδάς, Κ. Χρ. «σημειώσεις συντακτικῶ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσας» (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Πύργος Φροντιστήρια, 1999).
- Ἀραπόπουλος, Κ., «Λυκούργου κατὰ Λεωκράτους, ἀρχαῖον κείμενον, εἰσαγωγή, μετάφρασις» (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Πάπυρος).
- Ἀραπόπουλος, Κ., «Ἀισχίνου περὶ παραπρεσβείας, ἀρχαῖον κείμενον -εἰσαγωγή -μετάφρασις -σημειώσεις» (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Πάπυρος).
- Βάμβας, Νεοφ., «σημειώσεις τοῦ Δημοσθένους : Ολυνθιακοῦς, Φιλιππικοῦς, τὸν περὶ στεφάνου, τὸν περὶ παραπρεσβείας, τὸν πρὸς Λεπτίνην, τὸν κατὰ Μειδίου, καὶ εἰς τὸν κατὰ Κτησιφώντος τοῦ Ἀισχίνου, μετὰ προλεγομένων ἱστορικῶν στοιχείων, κ.τ.λ., χάριν τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας, ὑπὸ τοῦ Ἰππότου Νεοφύτου Βάμβας, καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας καὶ Ρητορικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὁθωνος» (ἐν Ἀθήναις : ἐκδόσεις Χ. Νικολαΐδου Φιλαδελφῆως, 1849).
- Βενιζέλου Ἐλευθερ., «Θουκυδίδου Ἱστορία, μετάφρασις Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τόμος Α', Βιβλίον Α'» (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Γεωργιάδη, 2007).
- Βενιζέλου Ἐλευθερ., «Θουκυδίδου Ἱστορία, μετάφρασις Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τόμος Β', Βιβλίον Β'-Γ'» (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Γεωργιάδη, 2007).
- Βενιζέλου Ἐλευθερ., «Θουκυδίδου Ἱστορία, μετάφρασις Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τόμος Δ', Βιβλίον Ε'» (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Γεωργιάδη, 2011).

- Βενιζέλου Έλευθερ., «Θουκυδίδου Ἱστορίαι, μετάφρασις Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τόμος Ε΄, Βιβλίον Ζ΄-Η΄» (Ἀθήναι : ἐκδόσεις Γεωργιάδη, 2012).
- Γεωργούλη Κ.Δ., «Πλάτωνος Πολιτεία», (Ἀθήναι : ἐκδόσεις Ι. Σιδέρης, 4^η ἔκδοση, 2009).
- Γουδή, Δημητρ., «Πλάτωνος Πρωταγόρας καὶ Φαίδων, κείμενον, εἰσαγωγή, σχόλια γλωσσικᾶ-πραγματιολογικᾶ-αισθητικᾶ-φιλοσοφικᾶ, καὶ ἀναλύσεις τῶν διαλόγων», νέα πλήρης ἔκδοση (Ἀθήναι : ἐκδόσεις Παπαδήμα, 1980).
- Θεοδωράτος, Χρ., «Ἰσοκράτους Λόγοι, τόμος Α΄ δικανικοί : περὶ τοῦ ζεύγους, Τραπεζιτικός, παραγραφή πρὸς Καλλίμαχον, Αἰγινητικός, κατὰ Λοχίτου, πρὸς Ἐυθύουν Ἀμάρτυρος», ἐπιμέλεια Ἀνδριάννα Χαχλά (Ἀθήναι : ἐκδόσεις Γεωργιάδη, 2006).
- Θεοδωράτος, Χρ., «Ἰσοκράτους Λόγοι, τόμος Β΄, παραινετικοὶ-ἐγκώμια : πρὸς Δημόνικον, πρὸς Νικοκλέα, Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι, Ἐυαγόρας, Ἐλένης Ἐγκώμιον», ἐπιμέλεια Ἀνδριάννα Χαχλά (Ἀθήναι : ἐκδόσεις Γεωργιάδη, 2006).
- Θεοδωράτος, Χρ., «Ἰσοκράτους Λόγοι, τόμος Γ΄ : πανηγυρικός, Φίλιππος», ἐπιμέλεια Ἀνδριάννα Χαχλά (Ἀθήναι : ἐκδόσεις Γεωργιάδη, 2006).
- Θεοδωράτος, Χρ., «Ξενοφῶντος Οἰκονομικός», ἐπιμέλεια Κωνσταντῖνος Ποταμιανός καὶ Ἀνδριάννα Χαχλά (Ἀθήναι : ἐκδόσεις Γεωργιάδη, 2007).
- Θεοδωράτος, Χρ., «Ἰσοκράτους Λόγοι, τόμος Δ΄ : Πλαταϊκός, Ἀρχίδαμος, περὶ Εἰρήνης», ἐπιμέλεια Ἀνδριάννα Χαχλά (Ἀθήναι : ἐκδόσεις Γεωργιάδη, 2006).

- Θεοδωράτος, Χρ., «Ίσοκράτους Λόγοι, τόμος Ε' : περι Αντιδόσεως», επιμέλεια Ανδριάννα Χαχλᾶ (Αθήναι : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2006).
- Θεοδωράτος, Χρ., «Ίσοκράτους Λόγοι, τόμος ΣΤ' : Άρεοπαγιτικός, Παναθηναϊκός», επιμέλεια Ανδριάννα Χαχλᾶ (Αθήναι : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2006).

- Θεοδωράτος, Χρ., «Ίσοκράτους Λόγοι, τόμος Ζ' : Έπιστολαί, Άποσπάσματα», επιμέλεια Ανδριάννα Χαχλᾶ (Αθήναι : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2006).

- Καρατσώλης, Γεωργ., «Θεματογραφία, τόμος Ι, Θουκυδίδου-Πλάτων-Δημοσθένης, μέρος Α'» (Αθήναι : εκδόσεις Θεάγης, 1990).

- Καρατσώλης, Γεωργ., «Θεματογραφία, τόμος ΙΙ, Θουκυδίδου-Πλάτων-Δημοσθένης, μέρος Β'» (Αθήναι : εκδόσεις Θεάγης, 1990).

- Καρατσώλης, Γεωργ., «Θεματογραφία, τόμος ΙΙΙ, Λυσίας-Ίσοκράτης-Αίσχίνης, μέρος Α'» (Αθήναι : εκδόσεις Θεάγης, 1993).

- Καρατσώλης, Γεωργ., «Θεματογραφία, τόμος ΙV, Λυσίας-Ίσοκράτης-Αίσχίνης, μέρος Β'» (Αθήναι : εκδόσεις Θεάγης, 1994).

- Καρατσώλης, Γεωργ., «Ίσοκράτους λόγοι δικανικοί, τόμος Χ : Αίγινητικός, Τραπεζιτικός» (Αθήναι : εκδόσεις Θεάγης, 1997).

- Καρατσώλης, Γεωργ., «Ίσοκράτους έπιστολαί, τόμος VIII» (Αθήναι : εκδόσεις Θεάγης, 1996).

- Καρατσώλης, Γεωργ., «Δημοσθένους λόγοι, τόμος ΙΧ : ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν, περὶ τῶν Ῥοδίων ἐλευθερίας, περὶ τῆς εἰρήνης» (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Θεάγης, 1996).
- Καρατσώλης, Γεωργ., «Δημοσθένους προοίμια, τόμος VII» (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Θεάγης, 1994).
- Κατεβαίνης, Σ. Κωνσταντίνου : «Συντακτικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας καὶ κυρίως τοῦ ἀττικοῦ πεζοῦ λόγου», 2^η ἔκδοσις [Ἀθῆναι: ἐκδόσεις Παπαδήμα, 1999].
- Κονδυλάκης, Ἰωανν., «Λουκιανοῦ Ἄπαντα, τόμος Α', περὶ τοῦ ἐνυπνίου, πρὸς τὸν εἰπόντα Προμηθεύς, κ.λπ.» (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Γεωργιάδη, 2005).
- Κοντέου, Γ., «ἐπίμετρο μεγάλο λεξικὸ ρημάτων», Γεώργιος Ράπτης καὶ Γεώργιος Κοντέος ἐπιμέλεια ἔκδοσης (Θεσσαλονίκη : ἐκδόσεις Γεώργιος Θ. Κοντέος, 1991).
- Κουμανταράκη, Λυσ., «Θουκυδίδου Πελοποννησιακὸς Πόλεμος, τόμος Β'» (Ἀθήνα : ἐκδόσεις Φ. Κωνσταντινίδη καὶ Κ. Μιχαλά, 1963).
- Κουμανταράκη, Λυσ., «Θουκυδίδου Πελοποννησιακὸς Πόλεμος, τόμος Γ'» (Ἀθήνα : ἐκδόσεις Φ. Κωνσταντινίδη καὶ Κ. Μιχαλά, 1963).
- Κωστόπουλος, Κωνστ., «Ξενοφῶντος Ἑλληνικά, τόμος Γ', Βιβλίον Ε' καὶ ΣΤ'», ἐπιμέλεια Κωνσταντίνος Ποταμιανὸς καὶ Ἀνδριάνα Χαχλᾶ (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Γεωργιάδη, 2007).
- Κωστόπουλος, Κωνστ., «Ξενοφῶντος Ἑλληνικά, τόμος Δ', Βιβλίον ΣΤ' καὶ Ζ'», ἐπιμέλεια Κωνσταντίνος Ποταμιανὸς καὶ Ἀνδριάνα Χαχλᾶ (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Γεωργιάδη, 2007).

- Λῶλος, Χρ., «Λυκούργου λόγος κατὰ Λεωκράτους, ἐκδοθεὶς» (ἐν Ἀθήναις : ἐκδόσεις Π.Δ. Σακελλαρίου, 1900).
- Μανουσόπουλος, Γ.Π., «Πλάτωνος ἀπολογία Σωκράτους», ἐπιστημονικὴ ἐπιμέλεια Γεωργία Ξανθάκη-Καραμάνου, (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Παπαζήση, 2009).
- Μισίου, Ἀριστ., «Θουκυδίδου Ξυγγραφὴ, μετὰ σχολίων ἐρηνισθέντων ἐκ τῶν δοκιμωτέρων ἐκδόσεων», ἀνατύπωση (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Β. Βασιλείου, 1971).
- Μιστριώτου, Γεωργ., «Θουκυδίδου Ξυγγραφὴ, ἐκδοθεῖσα μετὰ σχολίων, τόμος Α΄» (ἐν Ἀθήναις : ἐκδόσεις Π.Δ. Σακελλαρίου, 1905).
- Μιστριώτου, Γεωργ., «Θουκυδίδου Ξυγγραφὴ, ἐκδοθεῖσα μετὰ σχολίων, τόμος Γ΄» (ἐν Ἀθήναις : ἐκδόσεις Π.Δ. Σακελλαρίου, 1905)
- Μιστριώτου, Γεωργ., «Θουκυδίδου Ξυγγραφὴ, ἐκδοθεῖσα μετὰ σχολίων, τόμος Ζ΄» (ἐν Ἀθήναις : ἐκδόσεις Π.Δ. Σακελλαρίου, 1905).
- Μιστριώτης, Γ., «Πλάτωνος ἀπολογία Σωκράτους» 3^η ἐκδοση, (ἐν Ἀθήναις : ἐκδόσεις Π.Δ., Σακελλαρίου, 1915).
- Μπαμπινιώτη, Γεωργ., «Λεξικὸ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας, Τράπαλης Γ. καὶ Μωυσιάδης Θ. ἐπιμέλεια ἐκδοσης, 2^η ἔκδοση (Ἀθῆναι : Ἐκδόσεις Κέντρο Λεξικολογίας, 2002).
- Νάτσης, Δ., «Θεματογραφία Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, Κριτήρια Ἀξιολόγησης στὸ Ἀδίδακτο κείμενο γιὰ τὴν Β΄ καὶ Γ΄ Λυκείου» (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις Γρηγόρης, 2013).
- Νάτσης, Δ., «Συντακτικὸ καὶ Γραμματικὴ Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς» (Ἀθῆναι : ἐκδόσεις openline, 2013).

- Νικολάου, Ιωάννου, «Πλουτάρχου Βίου», τόμος Γ' (έν Λειψία, 1837, αναδημοσίευση από δημόσια βιβλιοθήκη Βέροιας).
- Παπανδρέου, Απόστ., «Διοδώρου Σικελιώτη, Ίστορική Βιβλιοθήκη, τόμος Γ', βιβλίον Γ'», επιμέλεια έκδοσης Κωνσταντίνος Ποταμιανός (Αθήναι : εκδόσεις Γεωργιάδης, 2011).
- Ραγκαβή, Α.Ρ., «Πλουτάρχου Αλκιβιάδης», τόμος Γ' (Αθήναι : εκδόσεις Διονυσίου Κορομηλά, 1864).
- Ρώσση, Ι.Θ., «σχολική μετάφρασις Απομνημονευμάτων Ξενοφώντος», (έν Αθήναις : εκδόσεις Ιωάννου Θ. Ρώσση, 2^η έκδοση, 1928).
- Σταματάκος, Ιω., «Λεξικό της Αρχαίας Έλληνικης Γλώσσης», Ι. Σταματάκος επιμέλεια έκδοσης (Αθήναι : Έκδόσεις Βιβλιοπρομηθευτική, 1999).
- Σταματάκος, Ιω., «Ίστορική γραμματική τής αρχαίας Έλληνικης κατά τὰ πορίσματα τής συγκριτικής γλωσσολογίας», 5^η έκδοση (Αθήναι : Έκδόσεις Βιβλιοπρομηθευτική, 1999).
- Σκουτερόπουλος, Ν.Μ., «Θουκυδίδου Ίστορία» (Αθήναι : εκδόσεις Πόλις, 2011).
- Συκουτρή, Ιωάνν., «Πλάτωνος Συμπόσιον. Κείμενον, μετάφρασις και έρμηνεία υπό Ιωάννου Συκουτρή» (έν Αθήναις : εκδόσεις Κάκτος, 1934).
- Τασόπουλος, Θ., «Αριστοτέλους Αθηναίων Πολιτεία» (Αθήναι : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2011).

Τσίπρας, Κ., «διδασκαλική διατριβή : Τέσσερεις Λόγοι τοῦ Δίωνος Χρυσόστομου περὶ Διογένους τοῦ Κυνικοῦ», ἐπιβλέπων καθηγητῆς Νίκος Γεωργαντζόγλου (Ἀθήναι : Ε.Κ.Π.Α., 2018).

- Academia Scientiarum Germanica, Thucydidis Historiae I-II, Lipsiae 1832, (Ἀθήνα : αναδημοσιευμένη ἔκδοσι Παπαδήμα, 1989).

- Academia Scientiarum Germanica, Thucydidis Historiae III-IV, Lipsiae 1832, (Ἀθήνα : αναδημοσιευμένη ἔκδοσι Παπαδήμα, 1989).

- Academia Scientiarum Germanica, Thucydidis Historiae V-VIII, Lipsiae 1832, (Ἀθήνα : αναδημοσιευμένη ἔκδοσι Παπαδήμα, 1989).

- Adams, C.D., Aeschines, Loeb Classical Library, Cambridge, MA : Harvard University Press, (Λονδίνο : William Heinemann Ltd, 1919).

- Beckby, H., Anthologia Graeca II, Heimeran, (Μόναχο : 1965).

- Burnet, J., Platonis opera. I-V, Clarendon Press, Oxford 1900-1907, (ανατύπωση, 1967-1968).

- Butcher, S.H. & W. Rennie, Demosthenis orationes. I-III, Clarendon Press, Oxford 1930-1931, (Λονδίνο : ανατύπωση, 1960-1966).

- Burtt, J.O., *Minor Attic Orators. II, Hyperides, Lycurgus*, Loeb Classical Library, Cambridge, MA : Harvard University Press, (Λονδίνο: William Heinemann Ltd, ανατύπωση 1962).
- Jaeger W., *Δημοσθένης, Διαμόρφωση και εξέλιξη της πολιτικής του*, μτφρ. Δ. Καρπούζα-Καρασάββα, (Αθήνα : εκδόσεις MIET, 1984).
- Lamb W.R.M., *Lysias*, Loeb Classical Library, Cambridge, MA: Harvard University Press, (Λονδίνο : William Heinemann Ltd, ανατύπωση 1930).
- Lesky, A., *Ιστορία της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας*, μτφρ. Αγ. Τσοπανάκη, (Θεσσαλονίκη : εκδόσεις Αφοί Κυριακίδη, 51981).
- Liddell H. & Scott R., «*Μέγα Λεξικόν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης*», μετάφραση Ξ. Μόσχου, (Αθήνα : εκδ. Ι. Σιδέρης, 2001, ανατύπωση).
- Marchant E.C., *Xenophontis opera omnia, I-V*, Clarendon Press, Oxford 21900-1921, (ανατύπωση 1961-71).
- Norlin G., *Isocrates. I-III*, Loeb Classical Library, Cambridge, MA : Harvard University Press, (Λονδίνο : William Heinemann Ltd, ανατύπωση 1980).

ΤΕΛΟΣ

